

EDICIÓ ESPECIAL
FALLES 2024

Pla

DICCIONARI DE L'ALGARAVIA

FALLA PLAÇA
ESPANYOLETO

RECUPERACIONES LA CAÑADA S.L

GESTOR AUTORIZADO POR CONSELLERIA DE MEDIO AMBIENTE
Nº 48/RTA/RNP/CV - Nº 969/RT/RNP/CV - Nº 1167/TP/RNP/CV
DESTRUCCIÓN DE DOCUMENTOS
RECUPERACIÓN Y TRANSPORTE DE RESIDUOS

Llosa de Ranes - Paterna (Valencia)
TEL. 96 223 60 24 - 96 223 60 04 - 675 09 01 67

www.recuperacioneslacanada.es

Llibret Explicatiu
FALLA ESPANYOLETO 2024

**Les falles de Xàtiva han sigut declarades Bé d'Interés Cultural Immaterial,
Festa d'Interés Turístic Autonòmic i Patrimoni Immaterial de la Humanitat**

/ editorial [eđitorial]

EDITA

A.C. Falla Plaça Espanyoleto i Adjacents

COORDINACIÓ

Isabel Marina Sánchez
Alberto Ordiñana
Ofelia María Mira
Cristina Vicedo

DISSENY I MAQUETACIÓ

Ana Cháfer Munera

DISSENY PORTADA

Ana Cháfer i Cristina Vicedo

IMPRESSIÓ

Paper Plegat s.l.

FOTOGRAFIES/IMATGES

Jorge Perigüell Rubio
La comissió
Shutterstock
Freepik

COL-LABORACIONS LITERÀRIES

Miguel Ángel Martínez Tortosa, Neus Vicedo Revert, Felo Fuentes, Joaquín Rubio, Modesto Barberà, Carmen Monroig, Ada Domínguez, Adrián Pons, Celia Domínguez, Adela Ruiz Sancho, Vanessa Manjón, Toni Pons, Cristina Vicedo Revert, Andrea Torres Martínez, José Luís Lagardera Ventura, Leticia García, Ofelia María, Àngela Vila Pàrraga, Jorge Perigüell Rubio, Marc Hervàs

SUPERVISIÓ LINGÜÍSTICA

Ofelia María Fuentes

TIRADA

500 exemplars

DEPÒSIT LEGAL

V-399-2014

TIRATGE ELECTRÒNIC:

<https://www.fallesxativa.es/lilibret-espanyoleto-2024>

La Falla Espanyoleto no s'identifica, necessàriament, amb el contingut dels articles dels seus col·laboradors i col·laboradores.

Algunes il·lustracions han sigut creades per Shutterstock i Freepik

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Aquest llibre ha participat en la
convocatòria dels Premis de la
Generalitat Valenciana per a la
promoció de l'ús del valencià.

Aquest llibre participa en els
Premis de les Lletres Falleres.
(www.lletresfalleres.org)

www.fallaespanyoleto.es
espanyoleto@gmail.com
@FEspanyoleto

Queda totalment prohibida la utilització de cap part d'aquesta publicació, sense l'autorització prèvia i escrita de l'editor, excepte la citació en llibres, revistes o articles de premsa si s'esmenta la procedència.

/ índex [índeks]

Pròleg [7]

Paraules President [8]

Comissió Major [12]

Crítica Monument [14]

Paraules Fallera Major [18]

Setmana Fallera [32]

Comissió Infantil [36]

Crítica Monument Infantil [38]

Paraules Fallera Major Infantil [42]

Paraules President Infantil [48]

II Concurs Narrativa [59]

Col·laboracions Literàries [88]

Un any en imatges [130]

Els nostres col·laboradors [150]

Les falles... algaravies, guirigalls i embolics

Lalgaravia és una cridadissa confusa,
vages vestit de faller o amb brusa.
Els casals són llocs de parlar ben fort
com si estigueres al mig de l'hort.

Entre repics de campanes i trons,
es sent la rialla sempre de fons.
Gents que ballen, altres que criden,
en esta algaravia no hi ha mides.

El guirigall, moments de confusió
que es viuen a la falla amb passió.
El personal vol bulla constant
amb desfilades, ballant i botant.

Lescàndol i l'ordenat desgavell
fa que de vegades perdes el nivell.
La cassalla colpejant en la barra,
ens fa a tots continuar de farra.

Lalgaravia també és una llengua àrab,
incomprensible i semblant a un mocàrab.
Llengua i festa com un mosaic d'identitats,
sense prejudicis ni desiguatats.

Lalgaravia és una llengua àrab, misteriosa
com un poema que mai es torna tediosa.
Llengua i festa com un mosaic d'identitat,
unió sense prejudicis, només llibertat.

Lembolic és l'estat pur de la falla
cremant sempre eixa cua de palla.
Galimaties i rebombori en vena,
alegria amb la mesura sempre plena.

Lembolic és una melodia que ressona,
en cada cantó, en cada balcó que es mira.
El barreig d'escàndol i ordre desgavellat
com un deliri mediterrani descervellat.

Les Falles esdevenen en trontoll
converses, casal i molt de soroll.
Cacaus, tramussos i paelles,
i beure cervesa fins a les celles.

Algaravia constant del faller,
llengües que parlen al carrer,
guirigall present al món fester,
i embolic d'un col·lectiu cridaner.

MIGUEL ÀNGEL MARTÍNEZ TORTOSA

MODESTO BARBERÀ MICÓ

Amb el calendari replet d'actes fallers, preàmbul de la nostra setmana gran, la setmana fallera, vos vull dedicar aquestes paraules.

En primer lloc, vull donar les gràcies a tots els fallers i falleres que representeu aquesta comissió, per l'ocasió que m'heu brindat per a ser President de la nostra Falla. També a tots aquells que col·laboreu de forma altruista i als veïns del barri per la vostra col·laboració i comprensió, a tots gràcies de nou.

Dit açò, passe a comentar que, des de l'inici d'aquest exercici, semblava que tot estava molt lluny i escrivint aquestes paraules veig que molt ja ha quedat enrere, formant part de les nostres vivències.

I que ha quedat enrere? Doncs, vos comentaré alguna coseta:

En l'arribada de les falleres majors, Carmen i Ada i el president infantil Adrián, des que els vàrem presentar al nostre casal, la comissió ha disposat de tot el necessari perquè siga un any al nivell que la Falla Plaça Espanyoleto ens té acostumats, passant pel Nomenament, la Presentació i altres actes que ja coneguem. També vos he de comentar els nostres divendres al casal, amb la prèvia, el sopar i les reunions, unes més nombroses, altres menys, però totes elles amb la serietat i humor que a cadascú dels participants ens caracteritza. Hem de recordar que les Falles són festa, i les hem de gaudir com a tal, sense passar per alt els temes d'importància, que sempre hem tractat amb el màxim respecte.

I per al que respecta la meua vivència amb altres presidents, juntes gestores, falleres majors, membres de la Junta Local Fallera i altres fallers, he de reconèixer que tots practiquen amb il·lusió la seua llavor per les falles, i dir que per part d'ells, he tingut tot el que he necessitat, obrint-me pas a les falles des d'una altra perspectiva.

Carmen, Ada i Adrián, en les nostres mans està representar com cal la nostra benvolguuda Falla Plaça Espanyoleto, i per les nostres vivències vos he de dir que valeu per a açò i per a més, gràcies per la vostra estima. També com no, nomenar a la meua família i a les vostres famílies, als que tanta estima els tinc, pel seu suport i per estar per al que hem necessitat sempre.

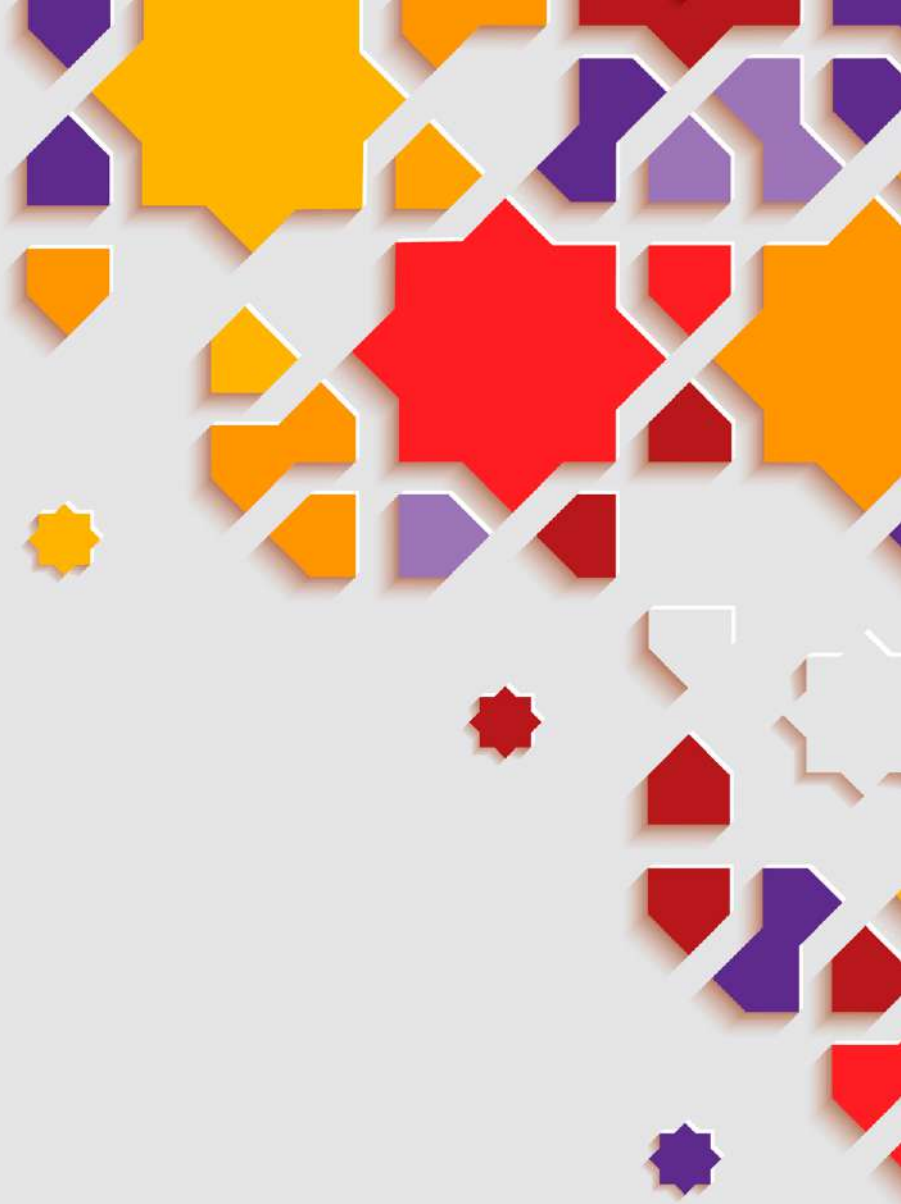
Bo, sols em queda dir-vos, Família Fallera, que la recta final s'apropa i que hem de gaudir de la setmana fallera com vingua, perquè la disposició amb la qual l'hem d'afrontar és cosa nostra, vos desitge una Setmana Fallera de categoria.

Visca Xàtiva, visquen les Falles i visca la Falla Plaça Espanyoleto!!!

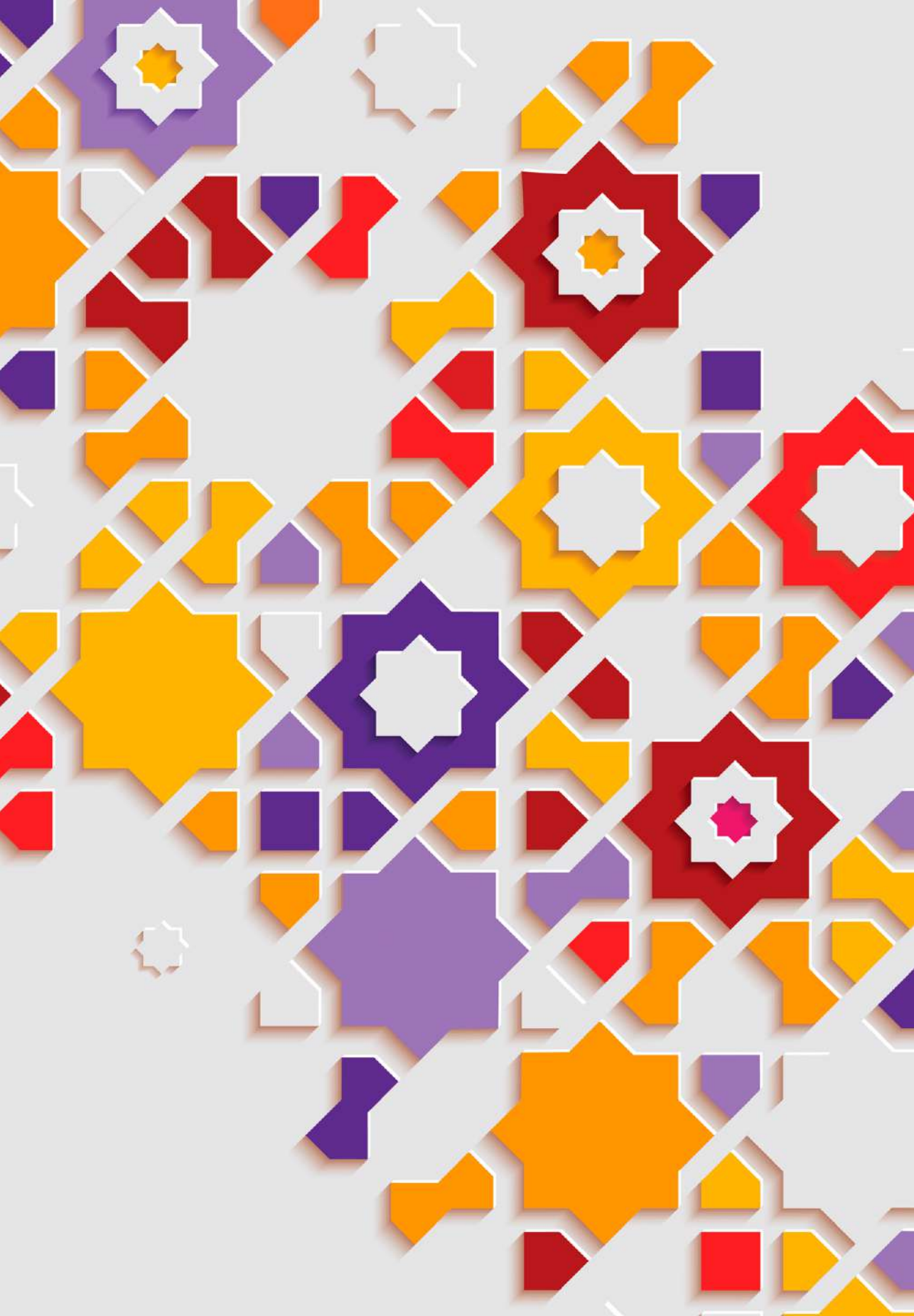

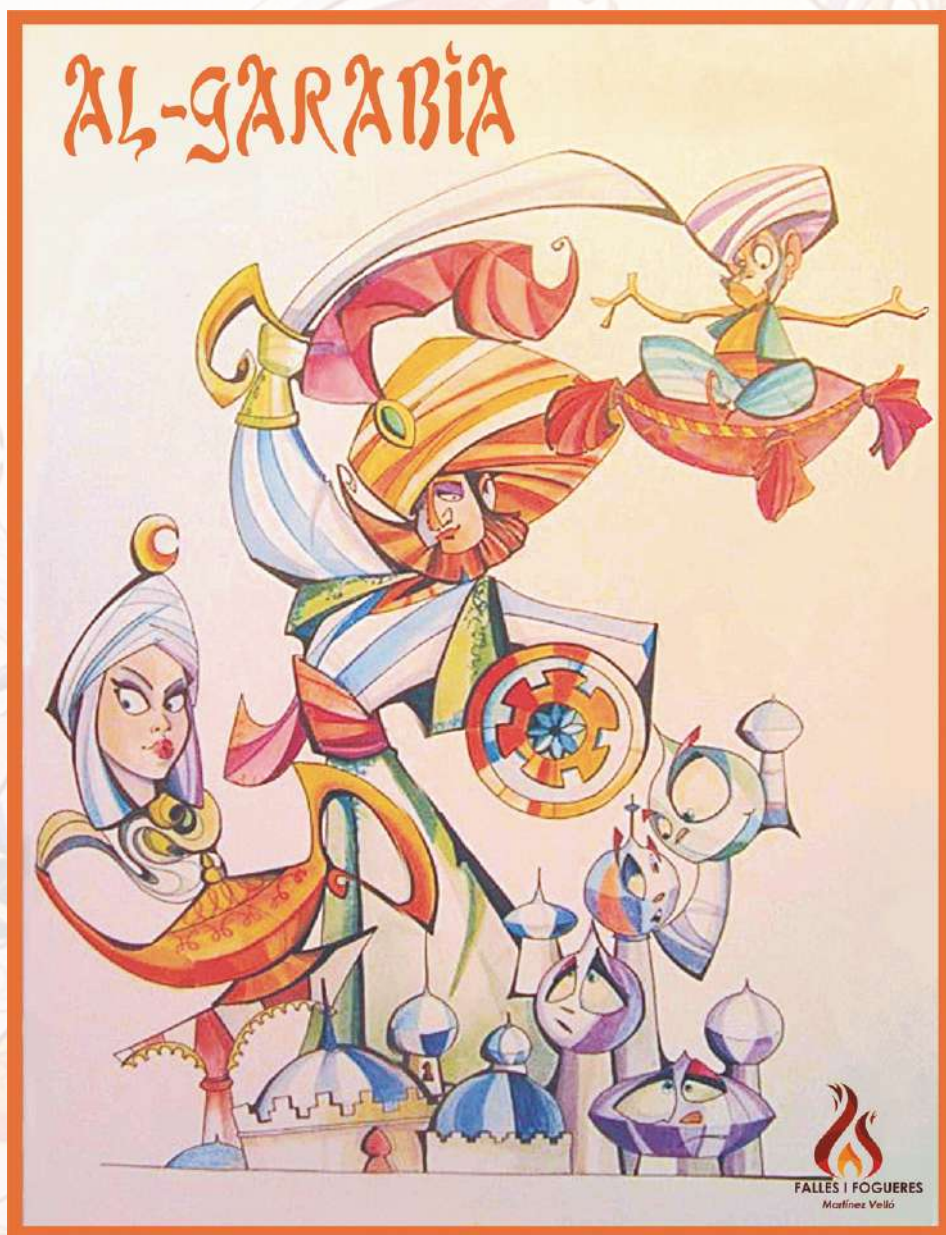

COMISSIÓ MAJOR

AL-GARABIA

Lema: AL-GARABIA
Artista: Hnos. Martínez Velló
Secció: Especial

CRÍTICA MONUMENT MAJOR 2024

Falla Plaça Espanyoleto

Vivim en un oasi
on de recursos anem sobrants
deixem perdre l'aigua
I ningú vol responsabilitats.

No es volen gastar recursos
perquè no donen publicitat
la culpa per als altres
i mentre, ningú ho vol apanyar.

L'Al-Cadí vol canviar el seu harén.
Huit anys rendint-li homenatge,
assegurar-se la cadira
i deixar ben clar el seu missatge.

Ser califa en el califat,
és el somni d'Amor,
la haima d'Al-Roger es rifa
fins ací es sent el remor.

Al-Roger vol millorar la nostra sanitat,
als seus els munta un hospitalet,
mentre l'Al-canyís el buida la Generalitat.

Medina Sateba Unida pensava
què un nou centre de Salut estaria bé,
però l'ubicació no els agradava
i ara que ja estan al poderl, sí els convé.

A Raimon li deguem la vida.
Un palau li volien construir
però la Generalitat ha fet figa,
i condemnen l'idea a morir.

Qui no estiga d'acord que no patisca
doncs han arribat els més espanyols,
no saben ni omplir una llista
i menys encara donar idees i raons.

Entre un torero i l'altre d'Alacant,
del català ens volien lliurar,
Per a ells més val búlgar saber parlar
que tindre coneixements de valencià.

Que no tremolen el poeta,
la gent de llibres i reflexió.
Vos vull confessar una tretxa
per a donar-vos solució.

Tota aquella cultura
que es vulga divulgar,
s'ha de fer amb bona montura,
en corral o bovalar.

Perquè la sang i les banyes
els enamora fins a les entranyes
i així ho deixen tot passar.

Dels blaus no hem parlat, però, què voleu que diguem?

Volen llevar el roig de l'escut,
D'Al-Raimon no en volen ni les pestanyes,
criticar no ho tenen merescut,
i els més Al-la-dreta els fiquen les banyes.

La Junta ha canviat de califa
el metavers no funciona,
i el nou museu no arriba,
les reunions són "Ca Tona".

Les cavalcades han canviat,
esperant que faça bon oratge
pensem que l'han cagat,
aquesta Junta dona coratge.

Esta Junta serà recordada
per tant d'acte amb novetats.
Amb tant de canvi,
ens duen marejats.

Boig duquem Google Maps
buscant cada acte on anar,
i ací estem,
perduts en un camp de naps.

Sembla que no siga fallera,
aquesta dona tan festera.
Amaneix a taula parada,
i les comissions sense lloc per a sopar.

CARMEN MONROIG REVERT

Arriba el final de l'hivern donant pas al bon temps, donant pas a les nostres benvolgudes falles que després de 360 dies d'espera i treball comencen a veure de nou els fruits de renàixer de les cendres cada 19 de Març.

Tan sols fa falta travessar les portes, que de segur obertes, d'un casal perquè participeu d'estes, els fallers ja estem esperant que el barri, convidat com cada any i si no, convidats quedeu, s'unisca per a gaudir tots junts d'esta meravellosa festa, una festa oberta a tot el món, una festa de tots.
de pages

Les falles són capaces de captivar els cinc sentits i és que no hi ha res millor com passejar pels carrers decorats d'acolorits monuments, fent olor de pólvora i escoltant la música de fons mentre degustem uns bunyols amb xocolata.

Tan singular i únic art capaç de reunir tradició i actualitat, donant com a resultat d'ambdues la paraula cultura, tractant temes que ens importen, que ens afecten i que voldríem que foren efímers com les falles devorades per la flama.

Però, sobretot, la nostra festa és el treball de tot un poble valencià en moviment: d'artistes fallers, d'indumentaristes, d'orfebres, de perruquers i de tot tipus d'artesans; professions que existeixen gràcies a la festa fallera.

Les falles són el major tresor de la nostra cultura i per això, tots han de tindre el dret, més bé el privilegi de conèixer-la, perquè conèixer-la és estimar-la.

Bones falles i ens veiem als carrers.

El cor del diccionari

NEUS VICEDO REVERT

Tal vegada calga fer una revisió del diccionari valencià, i, és que trobe que algunes definicions no estan suficientment descrites, fan referència al més superficial de la paraula sense indagar en el significat més pur i real que se'ns ve a la ment al sentir-la o pronunciar-la. Quan mirem al diccionari puguem trobar que les definicions manquen de sentiments i emocions, són fredes, no s'enfonen en el què realment volen dir algunes paraules per a les persones, podríem dir que els falta cor.

Un clar exemple d'açò és la paraula "cosina", i és que la definició que ens dona l'Acadèmia Valenciana de la Llengua és:

Cosí -ina [kozí]

m. i f. Fill o filla d'un oncle o d'una tia.

cosí germà m. i f. Cosí 1.

cosí prim m. i f. Fill d'un cosí o d'una cosina del pare o de la mare.

Molts estareu d'acord en mi que aquesta definició no expressa tot el que un cosí o cosina pot significar en la nostra vida. És tal la importància d'esta paraula que molts l'utilitzem també per a referir-nos a bons amics o fills dels amics dels nostres pares. Com pot ser que al diccionari només siga un parentesc?

Si parlem del que és estrictament literal diríem que Carmen és la filla de ma tia, però per a mi açò és només el que va fer que la conega des que vaig nàixer. I quina sort la meua!

Carmen és una xica molt alegre, sociable, aventurera i viatgera, qui la coneix estarà d'acord amb mi. Sempre planejant algun

viatge en els seus amics o pensant en el pròxim destí. Aquest any ens representa com a Fallera Major de la comissió, i encara que tots els actes no li permeten muntar-se a un avió, està vivint un dels viatges més importants en la vida d'una fallera. A més a més, vos puc assegurar que ens està representant d'allò més bé, no es perd ni un sol acte, tot el cap de setmana se'l passa anant a presentacions o sopars de la resta de falleres majors, acudint als dinars de la falla o als campionats que organitza la junta. Mireu si és tal la seua entrega que fins i tot va col·laborar a aconseguir el banderí de parxis per a la nostra comissió!

Carmen està posant en aquest any la mateixa estima i dedicació que ho va fer quan ens va representar com a Fallera Major Infantil al 2009, però com ella diu, molt més conscient del treball que suposen les falles; només cal veure-la buscant la camissa, l'adreç o el vestit idoni per a lluir perfecta, triant la millor fotografia per a cada ocasió, o practicant els seus discursos fins saber-se'l de memòria, i és que quan s'apropa el dia de recitar-los qualsevol persona i moment és bo en tal de practicar i rebre una segona, tercera, o inclús quarta opinió, si no en són més.

Mai passa desapercebuda quan aplega al casal, de xicoteta jugant i tirant coets, de major cuidant a les xiquetes de la falla i ara gaudint de la festa i les desfilades, però sempre xarrant i relacionant-se en tots, no hi ha fallera que conega tan bé a cada membre de la comissió com ella. Fallera des que va nàixer, va convertir el casal en una segona casa i la comissió en la seua família. I nosaltres, com a família, orgullosos de veure-la complir el

seu somni i dur l'escut de la falla Plaça de l'Espanyoleto amb un somriure i alguna lla-grimeta.

Com veieu la paraula cosina se'm queda molt curta per a descriure a Carmen. Per a mi és una mestra, l'única que va fer que entenguera les divisions és ara la que m'ensenya a viure el dia a dia sense complicacions innecessàries. Un exemple d'elegància i saber estar allà on va, de gaudir tot el que fa, però sobretot fer allò que gaudeix. M'agrada pensar en Carmen com una amiga còmplice, una aliança que va començar amagant malifetes a casa o furtant-li els deures a la meua germana. I és que encara que no ho sembla, Carmen era una xiqueta un poc revoltosa, el temor de ma mare quan aplegava a casa, no hi havia malifeta que no se li ocorreguera per

esvalotar-nos, i jo encantada de seguir els seus plans malignes per tal de divertir-nos. Ara l'aliança es tradueix en recolzar-nos per guardar un secret o plans que no vulguem que ningú sàpia. Un pacte de recolzament entre cosines que en comptes de trencar-se, roman i evoluciona amb el pas del temps.

Per fer un xicotet resum, per a mi Carmen és cosina, amiga, mestra, exemple i còmplice, dubte que cap acadèmic siga capaç de recollir el significat d'aquestes paraules en una sola definició, per això, mentre els experts ho estudien, jo vos deixo a la meua cosina com a la definició en persona. Tal vegada els suggerisca ficar-ne una foto seua al costat d'esta paraula, que n'opineu? Al cap i a la fi, podríem dir que la nostra Fallera Major té tot el cor, estima i sentiment que li falta a les definicions del diccionari.

A Carmen

FELO FUENTES

Estava pactat i escrit
que quan llançares el crit
les fades del naixement,
embruixaren el moment
per convertir-te en Regina.

Regina, per a un futur
de pensament clar i pur,
banyada per la tardor,
que troba en el teu cor
l'orgull del Xativí.

En un bressol d'or et pariren,
i mans de Reis moldejaren
el que seria l'única nina
que viu, riu i camina
per la cua d'una estela.

Monroig et dona el llinatge
necessari per aquest viatge,
de somnis per descobrir
i sensacions per sentir,
que aquest món t'esta mirant.

Revert és la pura tradició
de constància, treball i passió,
conformant la teua història,
gravant en la memòria
tot el viscut d'aquesta festa.

Quin honor per a aquesta falla,
de gent que t'estima i no calla
cridan-te sempre: Guapa, bonica!
Convertint-nos en una falla rica
per tenir el millor brillant.
Eres Carmen tot un monument

que sosté la teua vida,
eres remans que convidas
acollint-me a descansar.

Eres un lloc de bell estar,
un sol sense boira ni vent
eres com un complit anhel
que et plena de consol,
i més dolça que un bunyol
calent i xopat de mel.

Em fas xuclar els llavis
tan sols amb pensar en tú,
i el teu record sempre em duu
a oblidar tots els agravis
del món, tot els més savis,
que mai t'han de poder fer.

Un estrat de més valer
propi de tan gran senyora:
Tú, regina i llauradora!
baix el palis d'un llorer

Per a mi, el major encant
que m'atrau al meu cassal
es dir-te a tu "papal, papal"
que eres el més gran voler.

Llançar al vent el meu cant
i dessitjar-te molt de bé,
per complir tot quan volgué,
el que diu el meu cor en aquest esclat,
L'Espanyoletto, de tu, mor
enamorat!
I ara... a gaudir del que ve.

/ junta directiva [džúnta direktíva]

**BARBERÀ MICÓ,
MODESTO**
President

**MONROIG REVERT,
CARMEN**
Fallera Major

**ÁLVAREZ GALLEGO,
JOSÉ**
Vice-President I

**MIRA FUENTES,
OFELIA M^a**
Vice-Presidenta II

**PERIGÜELL RUBIO,
JORGE**
Vice-President III

**TORRES MARTÍNEZ,
ANDREA**
Vice-Presidenta IV

**VICEDO REVERT,
CRISTINA**
Secretària

**DIEGO VENTURA,
MIGUEL**
Vice-Secretari

**DIEGO VENTURA,
INMACULADA**
Tresorera

**DIEGO SOLER,
ENRIQUE**
Vice-Tresorer

**REVERT ALBA,
EVA M^a**
Comptadora

**NAVARRO GARCÍA,
CARMELA**
Vice-Comptadora

**GARCÍA ORTOLÀ,
Mª PILAR**
Delegada d'Infants

**DOMÍNGUZ RIVERA,
FRANCISCO**
Delegat de Monuments

**PERALES PASTOR,
CARMEN**
Delegada de Festejos

**PLA MUELA,
JOSÉ EMILIO**
Delegat de Loteries

**TORRES MARTÍNEZ,
ARIADNA**
Delegada de Cavalgades

**MOLINA GAYÀ,
RAFAEL**
Tro de Bac

**SÁNCHEZ TORMO,
ISABEL MARINA**
Delegada de Llibret

**PASTOR VIDAL,
NIEVES**
Bibliotecari Arxiver

/ vocal(s) [vokál]

ALBEROLA GÓMEZ, JOSÉ MANUEL
ALBIÑANA GALLEGO, ALEIXANDRA
ALCOGER ESPARZA, ANA
ALTABA PLAJA, TAMARA FRANCISCA
BACETE LLADOSA, ESPERANZA
BALLESTER PLA, SANDRA
BARBERA GARCÍA, ARMANDO
BELDA PERALES, SAMUEL
BENAVENT MONTAGUD, MARÍA DOLORES
BOILS RUS HELIO
BOQUERA ESCUDERO, SARAY
BRAVO MÉNDEZ, MARTA
BRU MURILLO, ROSA
CANO AROCA, PAULA
CARRALERO PLAZA, DAVID
CERDÁ CABANES, EVA
CERDA ESCAMILLA, Mº JOSÉ
CERDÁ FERRERO, CRISTINA
CERDA SAMIT, ENRIQUE
CRESPO GARCIA, IGNACIO
DAUDER VILA, ANA MARÍA
DE DIEGO FERRÁN, VICTORIA NIEVES
DIEGO SOLER, CAROLINA
DIEGO TORRES, PATRICIA
EDO BRU, EDGAR
EDO MORENO, JORGE
ESCRIBANO SINISTERRA, CARLA
ESTEVE DOMÍNGUEZ, JUAN FCO.
FALCÓ BORRÁS, ALFREDO RICARDO
FERNÁNDEZ GUIJARRO, ÁNGELA
FRIGOLS GÓMEZ, Mº NIEVES
FUENTES BONO, MARTA
FUENTES BONO, RAFAEL
FUENTES VERCHER, DANIELA
FUSTER ALBERT, IVÁN
GARCÍA MORELL, PEDRO
GARCÍA MORELL, PILAR
GARCÍA NAVARRO, IRENE
GARCÍA NAVARRO, PEDRO
GARCÍA PAÑOS, JESÚS JAVIER
GARCÍA PEREZ, SONIA
GARCÍA QUILER, MAFALDA
GARCÍA SANCHO, MARIA ELVIRA
GAYÁ GÓMEZ, ALMUDENA

GIL ESPARZA, ALBERTO
GIL MONCHO FEDERICO
GRAMAJE VICTORIA, ALEXA
GRAU MARTÍNEZ, MIQUEL ÀNGEL
GUERRERO ALMIÑANA, MARÍA VICENTA
GUERRERO NADAL, ISMAEL
GUTIÉRREZ ARNAU, RICARDO
HERNAN PEREZ, EVA
IBORRA CASANOVA, ALEJANDRO
JUAN NOGUERA, RICARDO
LOMAS MUNERA, SONIA
LUCAS POVEDA, JOSE VICENTE
MANJON SANTAMARIA, MARIA VANESSA
MARIN SERRANO, SORAYA
MARTÍ FUSTER, CRISTINA
MARTÍ MUELA, ALEJANDRO
MARTÍ MUELA, MARTA
MARTÍ RUBIO, AGUEDA
MARTIN GOMEZ, MARIA DEL ROSARIO
MARTÍNEZ MILAN, SONIA
MARTÍNEZ VIDAL, CARMEN
MARTÍNEZ VIDAL, INMACULADA
MAS SUCH, JOSÉ VICENTE
MIRA FUENTES, RODRIGO
MIRA SORIANO, EMILIO JOSÉ
MOLINA SORO, RAFAEL
MONROIG CERDÁ, RICARDO
MONTELL MARTÍNEZ, MARIA
MOSCARDO DURA, MARIA VICENTA
MUELA MARTÍNEZ, Mº JULIA
MUNERA MORANT, MARTA
NAVARRO MESTRE, VANESSA
ORDIÑANA GIL, ALBERTO JOSÉ
PAYÁ ARGOS, FERNANDO
PERALES BELLVER, JOSÉ RAFAEL
PERALES BELLVER, RICARDO
PERALES MORALES, AZUCENA
PERALES PASTOR, MARTA
PERALES VIDAL, BEATRIZ
PERALES VIDAL, JUAN CARLOS
PERALES VILA, JOSÉ
PERIGÜELL RUBIO, JULIA
PICÓ CANET, TRINITAT
PLA BERZOSA, CLAUDIA

PLA LOMAS, AARON
PLA LOMAS, JAVIER
PLA MEJÍAS, VICENT
PLA MOMPO, IRENE
PLA MORATA, JOSÉ
PLA PONT, ÀLVARO
PONS FRANCES, ANTONIO RAFAEL
REVERT ALBA, Mº CARMEN
REVERT TORREMOCHA, LAURA
RICO MATEU, FERNANDO
RIPOLL MONTELL, JORGE
RIÇO TORREGROSA, LAURA
ROLDÁN LÓPEZ, SANDRA
RUS RICART, BÀRBARA
SÁEZ SANGHO, NATIVIDAD
SALAS FERNÁNDEZ, JAVIER
SALAS GARCÍA, ÀLEX
SALAS GARCÍA, GEMA
SISTERNES MARTÍNEZ, MIGUEL ÀNGEL
SOLER GÓMEZ, ANDREA
SOLER RUBIO, ANTONIO
SOLER RUBIO, JOSE
SOLVES BADIA, BORJA
SOLVES MONTON, VICENTA
TAENGUA SERRANO, ALBA MARIA
TAIGH VIDAL, SOTÍA
TAMARIT ALAPONI, JUAN
TEROL GONZÁLEZ, NATALIA
THUAL TAENGUA, NEREA
TORMO CUCARELLA, SERGIO
TORMO FERRAUT, JAVIER
TORMO MARTÍNEZ, LUCÍA
TORMO PÉREZ, MERCEDES MARIA
TORMO VÁZQUEZ, SERGIO
TRIVIÑO PIERA, JUAN FRANCISCO
TRIVIÑO PIERA, SONIA
VALENCIA NAVARRO, IGNACIO
VAQUER IBORRA, LAURA
VAQUER LACER, JUAN ENRIQUE
VENTURA PAREDES, SARA
VERCHER PERIS, JULIA ISABEL
VICEDO REVERT, NEUS
VICEDO SABATER, VICENTE
VIDAL REVERT, MARIA DE LOS DESAMPARADOS

Dedicat a **Javi Tormo** *Bunyol d'Or amb fulles de Llorer i Brillants*

LA COMISSIÓ

Citant al nostre benvolgut Juanra Alcocer a l'article que va escriure per al nostre llibret l'any 2018 [...] tothom desitja, encara que ho negue de paraula, que les persones que l'envolten valoren la seua llavor i, si és possible, que la valoració siga positiva [...]”.

Per això, de manera excepcional la Junta Central Fallera premia a la “carrera” fallera de totes aquelles persones que formem part d'aquesta meravellosa festa. Premiant tot els mèrits acumulats al llarg del temps que els fallers i falleres dediquen de manera continuada i en benefici de la nostra festa. El guardó més important que pot rebre qualsevol faller o fallera és el Bunyol d'Or i Brillants amb Fulles de Llorer. Distintiu que marca 30 anys de servei al nostre món, el món de les falles.

Aquest any la persona que rep tan gran guardó és el nostre estimat Javi Tormo.

Va començar al món de les falles a l'any 1993 a la falla Tetuán - Porta Sant Francesc, i a la nostra comissió l'any 1999, i ràpidament va començar a participar de manera molt activa per a la falla. Va ser president de la nostra comissió els anys 2008 i 2009, i ha estat part de diverses juntes de diferents caps de la nostra comissió.

A més a més, Javi ha estat un dels actors més prolífics de la nostra comissió, fents papers i participant en obres memorables que han quedat per sempre gravades a la ment de tots i totes els fallers i falleres de la comissió.

Com a comissió, estem molt orgullosos de tindre a les nostres files un faller tan implicat amb la comissió, i en especial, tan implicat amb la nostra festa.

Enhorabona Javi! Per molts anys més!

/ **recompensa** [rekompénsa]

Æ FULLES DE LLORER

Patricia Diego Torres
Beatriz Perales Vidal
José Perales Vila
Andrea Torres Martínez
Juan Enrique Vaquer Llacer

ARGENT

Ana Alcocer Esparza
Esperanza Bacete Lladosa
Alberto Gil Esparza
Alejandro Martí Muela
Carmen Martínez Vidal
Marta Munera Morant
Antonio Soler Rubio
Laura Vaquer Iborra
Neus Vicedo Revert

OR

Armando Barberà García
Modesto Barberà Micó
Cristina Cerdà Ferrero
Carla Escribano Sinisterra
Alfredo Ricardo Falcó Borrás
Àngela Fernández Guijarro
Águeda Martí Rubio
Inmaculada Martínez Vidal
Ofelia María Mira Fuentes
Carmen Monroig Revert
José Rafael Perales Bellver
Natividad Sáez Sancho
Sara Ventura Paredes
Cristina Vicedo Revert

Recompensa Pilar Garcia Morell

Estimada Pilar,

Volem expressar el nostre més sincer agraïment pel teu incansable treball i dedicació a la nostra falla. La teua passió i esforç han contribuït de manera significativa a l'èxit de les nostres celebracions.

Amb aquest petit gest, destigem mostrar-te el nostre reconeixement i agraïment. La teua creativitat i compromís han donat vida als nostres actes i ha enriquit la nostra comunitat fallera.

Gràcies per la teua contribució excepcional. La teua feina no passa desapercibuda i és veritablement valuosa.

Que aquesta recompensa siga un reflex del nostre agraïment sincer.

SETMANA FALLERA

Divendres 15-03-2024

17:00h

VISITA de la Junta Local Fallera a la plantà dels monuments de la Ciutat.

Dissabte 16-03-2024

14:00h

I MASCLETÀ, des del Jardí de la Pau.

15:00h

DINAR ofert per la Junta Local Fallera a les Falleres Majors de Xàtiva i Falleres Majors Infantils amb els seus corresponents President de la Ciutat, Corts D'honor, Autoritats. Lloc per determinar.

17:00h

VISITA A LA LLAR DE JUBILATS.

19:00h

Obertura de Pliques al Saló de Plens de L'ajuntament, amb les actes dels diferents jurats per procedir al LLIURAMENT DE PREMIS.

Diumenge 17-03-2024

14:00h

II MASCLETÀ, des del Jardí de la Pau.

17:30h

VESPRADA DE VISITA A LES FALLES.

00:00h

Nit del foc

Dilluns 18-03-2024

14:00h

III MASCLETÀ, des de el Jardí de la Pau.

18:00h

OFRENA DE FLORS A LA MARE DE DÉU DE LA SEU.

Dimarts 19-03-2024

11:00h

MISSA EN HONOR AL NOSTRE PATRÓ SANT JOSEP amb el posterior TRASLLAT AMB PROCESSÓ.

14:00h

IV MASCLETÀ, al finalitzar la Processó aproximadament les 14.45 h, des del Jardí de la Pau.

22:00h

CREMÀ DE LA MILLOR FALLA INFANTIL DE XÀTIVA, amb la presència de la Fallera Major Infantil de Xàtiva i la seua Cort d'honor.

01:30h (hora aprox, del dia 20)

CREMÀ DE LA MILLOR FALLA DE XÀTIVA amb la presència de la Fallera Major de Xàtiva i la seua cort d'honor.

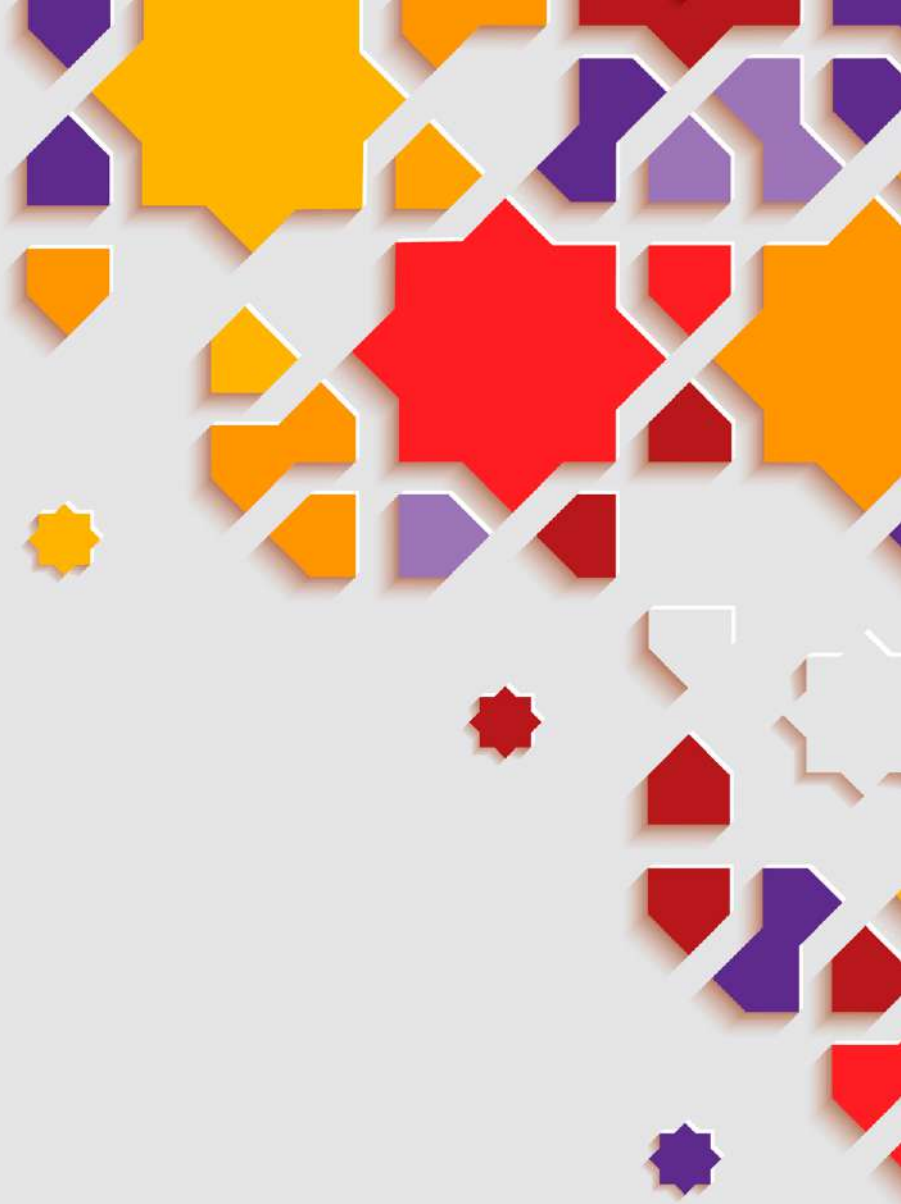
Divendres 22-03-2024

20:00h

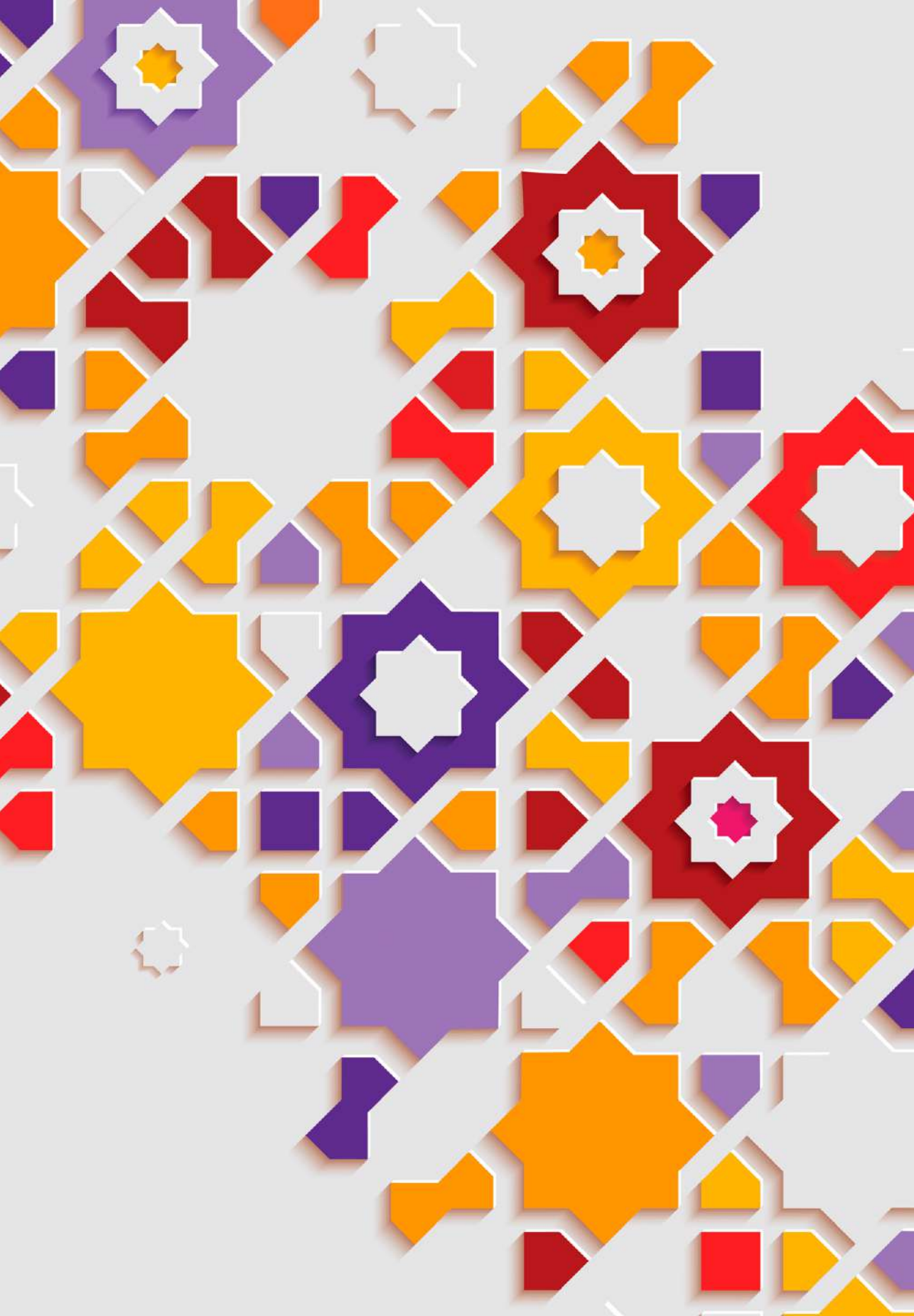
Lliurament del PREMIS CADAFALS 2024.

COMISSIÓ INFANTIL

Lema: LA FALLA DE PAPEL
Artista: Joaquin Rubio
Secció: Especial

CRÍTICA MONUMENT INFANTIL 2024

Falla Plaça Espanyoleto

“LA FALLA DE PAPEL”

Aquest és el lema de la nostra falleta
perquè el nostre artista faller
vol que donem pel món una volteta
pujats en un avió de paper.

.....

Perquè els xiquets exerciten l'intel·ligència
i puguen construir els seus propis valors
deuen viure la bonica experiència
de viatjar i disfrutar de tots els racons.

.....

La nostra falla dona l'oportunitat
de conèixer diferents països i civilitzacions
en més d'una ocasió et quedaràs bocabadat al conèixer
algunes tradicions.

.....

El nostre planeta terra, llueix la seua cara de felicitat
al vore que els xiquets disfruten amb respecte i llibertat.

.....

“Shiva” és una deessa hindú
que no deixa indiferent a ningú.

.....

Per a l'Índia la flor de loto és molt important
perquè representa la sabiduria dels seus ciutadans.

.....

El xiquet cavalca el drac oriental
perquè pensen que així allunyen el mal.

.....

La xiqueta fa malabars en els platets
celebrant el nou any xinès.

.....

Les persones que viuen al'orient
quasi sempre van somrient.

.....

Per Austràlia pots trobar molts koales
això sí, on estiguen les canyes.

.....

Com per les seues terres sempre fa bon oratge
es pasen les hores a la platja fent tatuatges.

.....

A l'Austràlia tenen devoció
per cuidar la seua vegetació.

.....

Si l'esquimal ix de la seua casa congelada
es pot trobar a ossos que venen en manada.

.....

Com l'aigua està plena de blocs de gel
la balena ix per si veu algun peixet.

.....

Al pol nord fa tant de fred
que no et calfen ni els pets.

.....

A Hawaii cap xiquet tremola
per molt gran que siga l'ola.

.....

És més complicat fer surf al pacífic
que trobar un bon polític.

.....

A les illes galapag podràs nadar amb tortugues
si estàs espavilat i madrugues.

.....

La gent que viu a una illa és peculiar
perquè mires on mires soles veus mar

.....

A l'Amèrica des que neixen els xiquets
cavalquen com si foren bandolers de l'oest.

.....

Els indis i vaquers juguen com a germans
això sí cuidant molt als seus cavalls.

.....

L'africana no deixa de tocar el tambor
per fer un ritual que l'han ensenyat els majors.

.....

Els africans per a ser feliços
necessiten pocs capritxos.

.....

Una sevillana aprèn a ballar
quasi abans de caminar.

.....

El grec trau múscul i fa ullets
perquè li agrada el guàrdia londinenc.

.....

El francès du una baguet a la mà
perquè al seu país és tradició fer un bon pa.

.....

Tota la història dels europeus
la trobaràs escrita als museus.

.....

Hem de cuidar el nostre planeta
que a poc a poc es va derretint.
Hem de mantindre la terra neta
si no fins als pingüins acabaran fregits.

.....

Aquest pingüí es troba preocupat
i per mantindre la terra està lluitant.

.....

I trobem un altre pingüí que ja s'ha acostumat
que soles li preocupa tindre un bon bronzejat.

.....

En el problema del canvi climàtic
ningú es deu quedar apàtic.

Els extraterrestres han vingut de visita
i de pas a copiar-mos les idees
perquè la nostra forma de vida
és única encara que tinga'm problemes.

.....

Jo vinc de Mart
a conèixer el vostre art.

.....

Jo sóc un golf de Saturn
que ve a viure el vostre món nocturn.

.....

Venim de Mercuri
perquè ens encanta el vostre desdèjuni.

Quan els extraterrestres coneixen el nostre planeta
a sa casa ja no volen tornar
perquè diuen que ací sempre estem de festa
i ells també volen disfrutar.

Per aquestes terres congelades
pots trobar un fenomen especial
que fins a les balenes deixa anodadades
es tracta de l'aurora boreal.

SAPS QUÈ?

A l'Europa l'anomenen el Vell Continent
perquè fa milions d'anys ja vivia gent.

.....

SAPS QUÈ?

L'Àsia és el continent més poblat
perquè viuen 4000 milions d'habitants.

.....

SAPS QUÈ?

L'últim continent en descobrir va ser l'americà
fa poc més de 500 anys.

.....

SAPS QUÈ?

Encara hi ha moltes tribus africanes
que viuen en la seua selva amagades.

.....

SAPS QUÈ?

El continent d'Oceania és el més xicotet
però saben fer surf fins als peixets.

.....

SAPS QUÈ?

A l'Antàrtida fa molt de fred durant tot el dia
i això fa difícil dur una bona vida.

.....

ADA DOMÍNGUEZ DIEGO

Hola a tots i totes!

Sóc Ada, la Fallera Major Infantil de la nostra comissió. Una vegada passat el Nadal, i venen els mesos de gener, febrer i març per a mi ja fa olor de pólvora, arriben les falles, festa de llum, soroll, foc i flama... Personalment, tinc ganes d'escoltar el ja famós "Ja estem en Falles".

Xiqueta fallera des que vaig nàixer, m'agraden els coets, la música de la xaranga, sempre tinc ganes de festa i més festa, i sempre estic a punt per tal de ballar o fer qualsevol activitat a la falla. Estic súper contenta de representar a la meua comissió sent la Fallera Major Infantil aquest any. Quan m'ho van proposar em vaig emocionar moltíssim perquè les falles són il·lusió, són colors, somriures, vivències, sentiments... és una festa a la qual us convida perquè la conegueu i la pugueu estimar-la com jo l'estime.

En definitiva, ser d'una comissió és molt bonic i especial, però, ser de la falla plaça de l'espanyoleto és viure les falles amb el cor obert d'emocions; alegria, felicitat i sobretot, molta diversió a la nostra plaça.

Sols em queda dir; Visca les falles i Visca la falla plaça de l' Espanyoleto!!

Els tres desitjos d'Ada

LA TIA CELIA
Amb Amor

Ada va nèixer un 5 de juny de 2012, recorde molt bé la nit d'abans. Estava sopant a casa del meu germà i de la meua cunyada Inma, feia molt bona temperatura i els tres estàvem a la terrassa quan Inma, amb un gran panxa on amagava a la xicoteta Ada, va començar a notar unes certes molèsties. Era el seu primer embaràs i va pensar que serien contraccions, així que decidirem anar-nos els tres a l'hospital i allí es va quedar ingressada perquè estava començant a dilatar. Va

passar tota la nit i no va ser fins a l'endemà quan Ada va voler il·luminar-nos amb la seua llum, alegria i felicitat.

Des de xicoteta ha sigut una xiqueta amb una gran energia i vitalitat, a la qual li apassionava ballar, riure, jugar i també fer els seus primers passos a la cuina. Moltes vegades me la trobava agafant algun vestit i una bossa del meu armari per a vestir-se "de la tia", i és que sempre ha tingut el seu toc d'humor i li ha agradat imitar als majors (*això ho va heretar del seu pare*).

Amb ella la diversió sempre està assegurada!

Recorde una nit quan tenia quatre anys que es va quedar a dormir a la meua casa. Les dos estàvem en el meu llit i mentre li llegia un conte en el qual una xiqueta demanava desitjos a la seua Fada màgica, li vaig preguntar si ella tenia algun desig que volguera fer realitat. Li vaig dir que li'ls

La fada màgica degué escoltar-la i amb el temps li va anar concedint cadascun dels seus desitjos. Amb cinc anys Ada va anar amb els seus pares a Disneyland Paris, als set va arribar el major regal, la seua germana Elena, i hui amb onze anys complix el seu desig de ser Fallera Major Infantil de la Falla Espanyoleto.

I és que quan creus en la màgia, la màgia es fa realitat, perquè l'univers sempre conspira a favor d'aquells que persequen els somnis del seu cor.

demanara a eixa Fada amb totes les seues forces perquè es compliren, però sobretot que els demanara des del més profund del seu cor.

En aquell moment, em va mirar als ulls i em va dir:

-Tia desitge:

1. Anar a Disneyland Paris
2. Tindre una germaneta
3. Ser Fallera Major Infantil de la Falla Espanyoleto

Gaudeix del teu any Ada.

La princesa Ada

ADELA RUIZ SANCHO
Esriptora

Fa molts, moltíssims anys, en una població de l'interior de la província de València, un poble guardat per una gran muralla i un castell dalt de la muntanya, hi havia una xiqueta que somiava ser princesa

Cada matí, quan despertava, donava les gràcies, mirant al cel, per sentir el sol un dia més, somreia i anava a mirar-se a l'espill de l'entrada de sa casa, es contemplava, picava l'ullet, tirava un beset a l'aire i anava a llavar-se la cara, a vestir-se i a desdejunar.

S'imaginava que la vestien, entre dos donzelles, amb un vestit d'aquells que ocupaven tant d'espai, al voltant del qual un xiquet xicotet pegaria voltes i voltes, un vestit brodat amb fil d'or i de tela adamscada de vius colors.

Mentre sa mare la pentinava, ella es veia amb tot el cabell recollit en tres monyos, un darrere, més gran, i dos més menuts, als costats, per damunt de les orelletes, adornats amb agulles, a joc amb les arracades i pintetes d'or, i li comentava, entre somriures, a sa mare, tan bonica com es trobava

Sentia música al carrer, i pensava que era la banda del poble que venia a per ella, per a anar a pegar una volteta pel barri; així que, ja es disposava a eixir per la porta quan...

–Ui! Ai... estava somiant! Tot ha sigut un somni... Però quin somni més xuli! –va exclamar Ada, en despertar-se, un dis-sabte de matí.

S'alçà del llit i es va dirigir a la cuina on estaven son pare, sa mare i la seua germaneta.

–Sabeu què? He somiat que jo era una xiqueta d'una altra època que somiava que volia ser princesa –va dir, tota il·lusionada.

–La nostra princesa sí que eres, Ada. I la teua germaneta, la nostra princeseta –va dir sa mare.

–En el somni del somni, em vestien, entre dos donzelles, amb un vestit de princesa...

–Amb un vestit com el que et faran amb aquesta tela, Ada? –li va dir son pare, que havia anat a pel tall de tela adamscada i brodada amb fil d'or que li mostrava.

–Síííí! –exclamà Ada, abraçant-se a son pare-. Això vol dir que els somnis es compleixen i enguany seràs la Fallera Major Infantil de la nostra falla...

–Gràcies, papi, gràcies mami! Sóc la xiqueta més feliç del món! –va exclamar Ada, sense deixar de somriure.

ADRIÁN PONS MAJON

Benvolguts fallerets i falleretes

Ja queda poc per a la gran setmana fallera, tots els fallers tenim moltes ganes de començar amb aquesta festa tan especial per a nosaltres. Seran dies de molta emoció al començar el muntatge de la nostra falleta, de les festes al casal, dels jocs al carrer, de les rialles amb els amics...

Per a mi, com a president infantil d'aquesta gran comissió ha sigut tot un orgull poder representar a tots els xiquets i xiquetes que la componen. Mai haguera pogut imaginar que viuria aquest any tan meravellós i més encara que ho viuria amb Ada, Carmen i Modesto, que tots junts hem format un gran equip i una gran família fallera. També voldria donar les gràcies a la meua família per acompanyar-me en aquesta experiència inoblidable per a mi.

Desitje que disfrutem de la nostra festa amb molta alegria i il·lusió i tots junts fem gran a la nostra falla.

Visca la falla Plaça Espanyoletó!

Per a Adrián

ELS TEUS PARES

Adrián, vas néixer un 3 d'octubre de fa 10 anys i amb tu va començar la nostra nova vida. Una vida plena de somriures i molt d'amor.

Eres falleret des de bebé i sempre has estat disposat a disfressar-te per a una cavalcada, fer totes les proves que tocaren al rally inclós ballar al playback infantil, sempre amb un somriure. Tot i la teua timidessa passejaves en l'ofrena i saludaves a totes les persones que es paraven a vore-la.

Per aixó, quan ens vas dir la frase: "¿Sabes? Yo podría ser presidente infantil " una cosa dintre de nosaltres va pensar que series un bon president per aquesta comissió i com si algú ens haguera llegit el pensament vam rebre la telefonada que t'oferia passar uns dels anys més meravellosos

de la teua vida i com no podia ser d'una altra manera, tú vas acceptar de bona gana, amb cert nerviosisme per el que suposava el càrrec però amb molta il·lució. I nosaltres ens vam ficar "manos a la obra" per fer cumplir el teu desig.

I a dia de hui, després de tots aquest mesos, sols podem dir-te que eres l'orgull de la família, eres un xiquet responsable, educat i molt respectuós i totes aquestes vivències t'han fet créixer com a persona, i això per als teus pares és motiu de satisfacció.

Sols ens queda desitjar-te que visques intensament la setmana fallera, que disfrutes de cada segon al casal, als actes, al teu desitjat monument i que guardes en la retina cada flama que envoltarà un any d'emocions.

Leire, Dama de la FMI de Xàtiva 2024

LA COMISSIÓ

Aquest any tenim la sort de comptar amb la nostra fallereta Leire Carralero com a dama de la Fallera Major Infantil de Xàtiva.

La nostra Leire va ser, junt a Marta Perales, representant de la nostra comissió infantil l'exercici anterior. Durant aquest any Leire va gaudir de l'experiència siguent la xiqueta responsable i oberta que sempre ha sigut.

De família fallera molt implicada, Leire va saber dur l'estendard de la nostra comissió d'una manera meravellosa, i aquest any, juntament amb la resta de dames i Vera, sabem que estarà a l'altura del seu càrrec, què gaudirà com ella be bé sap, i què aquesta experiència romandrà per sempre al seu cor.

T'esperem a casa Leire!

/ **nadó(ns)** [naðó]

PALOMA GUTIÉRREZ REMON

HUGO PAVÍA ALBIÑANA

NAEL CRESPO TORRES

/ comissió infantil [komisió imfantíl]

**ÁLVAREZ HERNÁN, MANEL JOSEP
ARNAU BENAVENT, SOFÍA
BANYULS VENTURA, VALENTINA
BARBERA MOSCARDO, HUGO
BOILS RUS, ENZO
CABANES CABANES, JULIA
CANET GARCIA, MARTA
CARRALERO GARCÍA, EDURNE
CARRALERO GARCÍA, LEIRE
CODINA BARBERÀ, IKER
CORBERÁN ALBIÑANA, ÁLVARO
CRESPO TORRES, ARNAU
CRESPO TORRES, NAEL
DAUDER PERALES, JOSEP
DAUDER PERALES, SARA
DÍEZ GARCÍA, VALERIA
DOMÍNGUEZ DIEGO, ELENA
EDO BRU, LLUNA
EDO SOLVES, ALYSA
FRESCO ORDIÑANA, OLIVIA
FUSTER CORTES, CAROLINA
FUSTER CORTES, PABLO
GARCIA RIBERA, MIREIA
GIL BACETE, CANDELA
GIL BACETE, LEIA
GRANERO CALATAYUD, MARTINA
GRAU GIL, NÀDIA
GRAU GIL, ORIOL
GUERRERO ALARCÓN, ALEJANDRA
GUTIERREZ REMON, PALOMA
GUTIERREZ REMON, RICARDO JOSE
IBORRA DIEGO, MARTIN
IBORRA DIEGO, PABLO
JUAN CERDÀ, LEO
JUAN CERDÀ, RICARDO
LLOPIS ESTEBAN, ESTHER**

**LLORENS LOMAS, DANIELA
LUCAS CIGES, GABRIEL
LUCAS CIGES, LEIA
MAS PERALES, ANDREA
MAS PERALES, PAULA
MORET ROLDÁN, SARA
ONRUBIA ALTABA, CARLA
ORDIÑANA GRAMAJE, MARTÍN
ORDIÑANA GRAMAJE, MIREIA
PAVIA ALBIÑANA, HUGO
PENALBA SANCHEZ, LUCAS
PERALES JOVER, DIEGO
PLA VALLS, LUCAS
PONS MANJON, EMMA
REVERT TORMO, JOANA
RIBES ROLDÁN, HUGO
RIBES ROLDÁN, SOFÍA
RICO CERDA, JORGE
RICO CERDA, SARA
RIPOLL PERIGÜELL, JOANA
RIPOLL PERIGÜELL, QUIM
SALAS CERDÀ, ERIC
SANCHIS MOSCARDO, VALERIA
SISTERNES MARTÍNEZ, BLANCA
SOLER MARTÍNEZ, JÚLIA
SOLER SAMPEDRO, GALA
SOLER TORMO, ABEL
TAICH VIDAL, MARTIN
TAMARIT GARCIA, BRUNO
TAMARIT TAENGUA, IRENE
TORMO BRAVO, BLANCA
TORMO BRAVO, EDU
TORMO GALBON, ÀFRICA
TORMO MARTINEZ, KATIA
VALENCIA NAVARRO, ALEJANDRO**

/ recompensa [rekompénsa]

OR

Edurne Carralero García
Oriol Grau Gil
Adrián Pons Manjon
Eric Salas Cerdà

ARGENT

Arnau Crespo Torres
Emma Pons Manjon
África Tormo Galbón

II CONCURS DE NARRATIVA I POESIA INFANTIL I
JUVENIL DE XÀTIVA

“EL SOMNI D’UN NINOT”

Organitzats per l’AC Falla de l’Espanyoleto i Adjacents.

Premi Plaça Espanyoleto de Narrativa Infantil i Juvenil
Premi Plaça Espanyoleto de Poesia Infantil i Juvenil
- Xàtiva 2023-

II CONCURS DE NARRATIVA I POESIA

L'Associació Cultural Falla Espanyoleto i adjacents de Xàtiva, amb el suport i el patrocini de *Carralero Clínica Dental Avanzada*, *els supermercats Family Cash*, *La Tenda de L'Estudiant i Recuperaciones La Cañada*, convoca els concursos Premi Plaça Espanyoleto de Narrativa Infantil i Juvenil i Premi Plaça Espanyoleto de Poesia Infantil i Juvenil, apostant així per la cultura de les falles amb especial atenció al món infantil i educatiu de la ciutat de Xàtiva.

Amb aquests concursos, volem donar suport al gran treball que realitza el professorat de la nostra ciutat, ajudant-los en la difícil tasca de promoure la lectura i millorar l'expressió escrita de l'alumnat tant en el gènere escrit com en el poètic.

Pretenem així, que els escolars de la ciutat de Xàtiva, escriguen i lliguen més, sobretot en la nostra llengua. Tal volta, amb aquest xicotet estímul per avançar amb la promoció i l'ús del valencià, incitem a la redacció lírica i poètica dels nostres menuts.

A més, volem remarcar que tots els treballs guardonats seran publicats al llibret Explicatiu de la Falla Plaça Espanyoleto 2024.

BASES CONCURS

Poden participar tots els escolars d'instituts, escoles públiques, concertades i privades de Xàtiva que durant el curs 2023-2024 estiguen en els nivells educatius en què es classifiquen les categories dels premis d'aquest concurs.

CONCURS NARRATIVA

Els treballs han de ser escrits en valencià. En la modalitat de narrativa o dietari.

El somni d'un ninot de falla. Un ninot de la falla ha cobrat vida i el que més desitja es viatjar, observar el nostre món. Escriu una redacció, compte o relat de ficció sobre els somnis d'aquest ninot de falla, que li agradaria fer? On voldria viatjar? Que creus que ens diria? La trama de la història és lliure, però es valorarà la capacitat d'imaginació.

L'extensió dels treballs ha de ser d'un mínim d'1 full i d'un màxim de 5 fulls, manuscrits o mecanografiats, escrits a una cara, i amb una presentació bona. Els fulls de la narració s'han de grapar amb un de presentació al davant, en què hi haja el títol de l'obra i el lema o pseudònim amb què es presenta el treball. A més, els treballs s'han de presentar per duplicat (original i còpia).

CONCURS POESIA

Els treballs han de ser escrits en valencià. En la modalitat de poesia.

El somni d'un ninot de falla. Els poemes faran referència al somni d'un ninot de falla que ha cobrat vida i que desitja viatjar. Ací tens algunes idees que et podrien servir d'inspiració: somnis durant la seua creació, en l'exposició, en el carrer... La trama de la història és lliure, però es valorarà la capacitat d'imaginació.

L'extensió dels treballs ha de ser d'un full o, com a màxim, de dos –naturalment, grapats–, manuscrits o mecanografiats, escrits a una cara, i amb una presentació bona. S'ha de presentar per duplicat (original i còpia).

Cada autor o autora podrà presentar un màxim de cinc poemes.

CONCURS DE DIBUIX I DISENY GRÀFIC INFANTIL I JUVENIL DE XÀTIVA

CATEGORIES

Es convoquen les categories següents:

- 1a. Per a l'alumnat de 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO**
- 2a. Per a l'alumnat de 5é i de 6é de Primària.**
- 3a. Per a l'alumnat de 3r i 4t de Primària.**

TERMINIS

Els treballs s'han de presentar en Carralero Clínica Dental Avançada, situada en C/ Reina 50 de Xàtiva, en horari comercial, al casal de la comissió Falla Plaça Espanyoleto situada al carrer Pintor Jacomart 5 de Xàtiva en horari que es publicarà amb anterioritat a les xarxes socials de la comissió, o a qualsevol membre de la comissió.

Tots els treballs s'hauran de presentar fins al dia **31 de Desembre de 2023**, amb un lema que els identifique i acompanyat d'un sobre tancat amb la butlleta amb les dades següents: nom, cognoms, curs, centre, adreça, telèfon i lema del treball.

PREMIS

Es concediran els premis següents per cadascuna de les categories i concursos (18 premis en total):

- PRIMER PREMI:** 40€, diploma, i ser membre de la comissió fallera durant l'exercici actual, gratuïtament.
- SEGON PREMI:** Xec valorat amb 25€ per fer ús d'ell en les tendes de "La tenda de L'Estudiant" i diploma.
- TERCER PREMI:** Entrada per al Museu de les Ciències + Hemisfèric de València i diploma.

JURAT

El jurat es reserva el dret de declarar desert qualsevol dels premis si la qualitat dels treballs presentats així ho requerira.

El veredictes del jurat i el lliurament dels premis tindrà lloc en un acte cultural en febrer de 2024, el qual s'anunciarà amb antelació a les xarxes socials de la Falla Plaça Espanyoleto.

La participació en aquest concurs pressuposa l'acceptació d'aquestes bases. Qualsevol discrepància o interpretació d'aquestes serà resolta pel jurat i la resolució que en faça serà inapel·lable.

Els treballs premiats passaran a ser propietat de la comissió organitzadora que els podrà editar en qualsevol publicació pròpia o gestionada amb una editorial.

El jurat estarà format per tres persones idònies per a tal fi i serà designat per la comissió.

Per a qualsevol dubte, podeu escriure al mail espanyoleto@gmail.com

ROSA GÓMEZ JORDÀ
4ª - CEIP BEATO JACINTO CASTAÑEDA
1r Premi · Poesia 3r i 4t

Una aventura al Nil

Quiquiriquic!! Bon dia pel matí!
Sóc el ninot i ja estic ací.
Ajudeu-me! Ajudeu-me! Em volen cremar
I jo a la falla no m'he d'acostar.

Cinc dies de la semana puc fugir,
Però al quint, hauré de morir.
Si estàs ací, vine amb mi,
Però si no, acostat ací.

Quan vinges a per mi, fugirem d'ací
I d'un bot, anirem cap al Nil.

Al Nil tinc un somni que complir,
Vore les piràmides i tornar cap ací.
Això si, sense deixar-me un souvenir.

Al Nil vens tu amb mi
I sinó, a la falla tornes tu per mi.
Desperta't, desperta't!!!
Que a les piràmides hem arribat
I el viatge ha sigut llarg.
Vinga, que el temple de Ra,
Vull vore ja.
Passejant pel Nil, hem vist un cocodril.
I aquell cocodril, m'ha mossegat el dit.
Una cosa et dic, la mossegada del cocodril,
no es curarà ni al llit.

Que serà de mi! Un ninot sense dit!
Quiquiriquí, quiquiriquí!!
La cremà ja és esta nit.

Moltes gràcies per haver compartit amb mi
Aquest aventura al Nil.

VALERIA DÍAZ GARCÍA
5º - CLARET
2n Premi · Poesia 5é i 6é

El ninot

Vaja quin gran xanglot
duu el pobre ninot,
per vore que la fallereta
no plora veient cremar la falleta.

I quan mira al president
veu com brillen els seus ulls
de pensar en la setmana present.
Quantes coses viscudes, quants bons
moments.

La fallereta no plora per no estar
trista
ni perquè el seu regnat acaba,
ha agafat de record el ninot de l'ar-
tista
que més alegria i record li donava.

Però del que està més content, és
d'haver sigut salvat del foc.
Eixe era el seu somni, encara que
sembla poc,
des que es trobava al taller
de l'artista faller.

EDURNE CARRALERO GARCÍA

5º - CLARET

1r Premi · Poesia 5é i 6é

El somni d'un ninot

Sóc part d'un monument
Molt bonic però no molt discret.
Sóc de l'any 2023,
Refugi de conills i un conill "güelet".

Amb el meu encant de ninot,
Fum! Les llums van brillar,
i a una xiqueta vaig enamorar.

Leire li anomenaven,
i jo no volia ser cremat.
Però ella podia complir el meu somni
de ser el ninot indultat.

El dia de la cremà
La xiqueta em va agafar.
L'alegria corria pel meu cos,
era el que més podria desitjar.

SOFÍA FERNÁNDEZ VICTORIA

5º - LA INMACULADA

3r Premi · Poesia 5é i 6é

Com l'ocell que alt vola

Sóc ninot, encara que alguna cosa
més m'agradaria ser.
Podria ser un xiquet de veritat?
Així podria viatjar i recórrer el món.

Seré lliure com l'ocell que alt vola,
passejant per cada racó d'aquesta
bonica Xàtiva.

Així, en tant poquet seria molt feliç
Com aquell ocell que alt i alt vola.

NAYALA LLOPIS BENAVENT

3º - CLARET

1r Premi · Narrativa 3r i 4t

En busca dels reis mags

El passat 4 de gener, me'n vaig anar amb la meua família amb cotxe a Madrid. Va ser un viatge molt llarg, vàrem passar per molts pobles, pujarem i baixarem moltes muntanyes, vàrem vore ovelles, pardals. També vaig vore dos cartells d'un Bou Brau de color negre.

Al cotxe tinc un reproductor per a vore pel·lícules com: Tadeo Jones 3, la super patrulla, etc... al final el viatge se'm va fer un poc pesat.

Arrivàrem a l'Hotel Mayorazgo a mig dia, dinarem i ens vàrem anar al lloc on esperàvem trobar els reis mags.

Estiguérem al voltant de 4 hores esperant l'arribada dels reis, passarem molt de fred, feia molt de vent i va ploure un poc.

Finalment, al començament del carrer començàren a baixar molts cotxes de policia, policies amb motos, després anava la policia amb cavalls, la Banda de la policia seguidament vam vore molts camions amb gent que tirava llepolies, caramels i joguines.

Al final van passar els tres reis mags dalt de les seues carrosses acompanyants de la seua gent que repartien totes les joguines que els xiquets i xiquetes van ficar a les seues cartes fent-los feliços a tots.

MARTINA ARRIAGA SIGNES
5º - CEIP BEATO JACINTO CASTAÑEDA
3r Premi · Narrativa 5é i 6é

Un ninot de falles

Això era i no era, i és cert bé i si no també, al cau faller del meu carrer proclamaren fallera major infantil a una xiqueta de pell blanca i cabells daurats, a qui des de ben menuda la seua mare la va inscriure i que amb tanta il·lusió i desig esperaba que algun dia arribarà el dia en que la fallereta del seu cor coneixera aquesta festa tan bonica.

Arribat el moment, aquesta fallereta anomenada Ada va escollir el ninot que més li va agradar de la seua falleta, qui a partir d'eixe moment passaria a formar part d'un gran record del seu regnat, del seu any especial. Al cap del temps, molt de temps, aquell ninot trobava a faltar la seua cultura i volia viatjar a un món faller. Un dia, la seua família se'n va anar, però ell no ho sabia i quan va treure el cap per la porta i va veure que no estaven va pensar... I si me'n vaig de casa i visite un món faller? I així ho va fer.

Aleshores, va agafar la seua maleta i se'n va anar de casa en busca de noves aventures falleres. I diràs... com un ninot faller pot cobrar vida i caminar? Doncs, segueix aquesta història i ho descobriràs.

El primer destí on va anar va ser una falla que es deia Espanyoletó, i allí, el seu treball va consistir en decorar. Tal i com anaven passant els dies, va anar coneixent més cultura, va veure a la gent carregada de colorits vestits típics d'aquesta festa, a la vegada que gaudia de la música que els acompanyava. Així i tot, el ninot no sentia la cultura suficient per a poder ser més feliç, per això, quan va caure la nit, va decidir anar-se'n a un altra falla. Aquesta nova falla que va visitar s'anomenava Abu Masaifa. Cap vespra, nota la capçana enlluernada dels primers estels, una xiqueta asseguda a la vorera de la porta del seu casaló, ben array endevinaria un somni esperat. Pronte va transcórrer el temps i ja asomaba el mes de març. Fallereta com ninguna, de naixement, amb pell blanca i cabells daurats, emocionada esperant en veure encés en flama el seu cor bategant.

A la fi havia arribat el moment somni fet realitat, fallera major infantil de la seua falla, foc, traca i tradició recorren la seua sang. Passacarrers, dinars, sopars i tot un trasteig d'emocions i un no parar, no podia sentir-se amb més orgull del seu sentiment faller; la cansera no podia amb el seu esperit de no parar aquell meravellós moment, però ja s'acostava el final, i amb tot i això un moment molt important; escollir aquell ninot de falla que acompanyaria al llarg de la seua vida, el record d'aquell any. L'elecció va estar difícil, tots aquells éssers inerts tenien per a ella un grau de càrrega emocional.

GISELA ORTEGA MAHIQUES
5º - CEP BEATO JACINTO CASTAÑEDA
3r Premi · Narrativa 5é i 6é

La ballarina i la xiqueta

Hi havia una vegada, en la falla d'un col·legi, una ballarina va cobrar vida. Aquella ballarina observava tots els patis de l'escola. La ballarina va veure que a una xiqueta que es deia Eden, li costava molt fer amics, minuts antes de cremar la falla Eden va veure que la ballarina que va fer ella no estava. Eden se'n va anar a casa molt trista, quan Eden va arribar a casa, va obrir la motxilla va veure a la seua ballarina! La ballarina va començar a parlar amb Eden, li deia: vols ser la meua amiga?. Eden li va contestar: jo no tinc amigues. La ballarina li va dir que si. Jo seré la teua amiga li va dir. Eden se va posar molt contenta, pero la ballarina li va dir, però me tens que ensenyar món.

Eden i la ballarina van anar a fer rutes per la muntanya, van anar al Bioparc, van jugar juntes, prenien el té i inclús Eden va batejar la ballarina per el nom de Izzy.

Eden li va preguntar als seus pares podien anar a la platja per ensenyar-li a la ballarina la arena, el mar, les ones...Just un dia, Izzy s'en tenia que anar pero Eden li va dir, però jo no tinc amigues. Com que no! Li va dir Izzy a la xiqueta. No, li va contestar Eden. Eres meravellosa, tu pots, sols necessitaves saber com fer-ho, jo ja he acabat la meua feina, ara et toca a tú.

Al dia següent, Eden no trobava a la ballarina, quan va arribar al cole va vore la ballarina a la falla. Eden va parlar amb ella, pero no li contestaba. Eixe dia Eden va jugar amb les seues amigues, pero Eden se preguntaba si tot había sigut un somni. Quan había tocat la campana, tots se van posar en rogle per vore la falla cremar.

Eden es va girar cap a la ballarina, la ballarina li va guinyar un ull.

Conte contat, conte acabat. Fi.

ADA DOMÍNGUEZ DIEGO

6º - CLARET

2n Premi · Narrativa 5é i 6é

El somni de Vicent el fuster

Tal volta recordar quan era un bonic ninot de falla era al màxim que podia aspirar... Així es sentia Vicent el Fuster, bonic i preciós ninot de falla infantil que va ser indultat perquè una xiqueta de marcats ulls verds l'havia rescatat del Foc el dia de la Cremà.

Vicent, el Fuster, era un ninot que representava el treball antic d'un fuster, allí estava en la seua fusteria construint una cadira. L'escena era ben quotidiana, allí Vicent rodejat de molts trossets de fusta, feia com que pensava com construir una bonica cadira que després pintaria .

Elsa el va elegir al primer cap d'ull que li va fer a la falla i el dia de la cremà se'l va endur super contenta a la seua habitació, allí va estar molts anys sent la companyia i el joguet inseparable de la xiqueta fallera.

Els anys van passar i Elsa es va fer major i el ninot que tant li agradava va quedar oblidat en la seua habitació. Un dia la mare d'Elsa li va dir:

- Elsa , per favor , has d'arreglar la teua habitació. No veus que quasi no pots ni entrar de totes les coses que hi ha pel mig?

Elsa de mala gana li va dir que de seguida es posava a ordenar-la, i així es va posar a col·locar els llibres a la prestatgeria, la roba la va guardar en l'armari, els ninots els va posar a les seues caixes, ho va arreglar tot i va tornar a descobrir al seu ninot preferit, Vicent el Fuster, que ara ja no estava content construint la seua cadira sinó més bé estava trist, molt trist, i es va preguntar en veu alta:

- El meu Vicent que et passa, perquè estàs trist?

I Vicent sense pensar va contestar:

- Estic trist perquè estic oblidat.

Elsa es va caure de cul perquè no esperava que un ninot de falla parlara.

- Com? Però tu parles?

- Clar que parle, Elsa. Quan em vas triar com a ninot teu em vas donar amb la teua màgia PODERS. I saps que m'agradaria?

- Dis-me - li digué Elsa.

- Que em portares per la teua ciutat i em mostrares com és un dia normal i especial en la teua vida.

Elsa no s'ho va pensar dues vegades i va buscar una motxilla que tenia gran i el va posar a dintre i van eixir a pegar una volteta. Van anar al parc on ella anava a jugar en els seus amics i Vicent els va poder conèixer, van a anar a berenar a la seua gelateria favorita, van córrer, van saltar, li va ensenyar racons de la ciutat que li van encantar, en definitiva van passar una vesprada d'allò més divertida.

Quan van tornar a casa Vicent ja no estava trist, estava ben content. Elsa va decidir que no podia oblidar així els seus joguets tresors més volguts i li va proposar que totes les dies li contaria coses noves i el va canviar de lloc en l'habitació i el va posar en un lloc alt de la prestatgeria per tal que Vicent el Fuster poguera vore per la finestra no sols el cel, també un poc de ciutat que li fera volar i viure experiències amb la seua imaginació de ninot de falla.

RAMÓN TORRES ORTOLÀ
5º - CEIP BEATO JACINTO CASTAÑEDA
1r Premi · Narrativa 5é i 6é

Fusta

A la ciutat de València hi havia un ninot de falla que es deia Fusta. Fusta no era ni un monstre ni un cavaller que anava a salvar a una princesa ni res d'això. Era un ninot de falla amb forma de xiquet. I tampoc era un xiquet fora del normal, però sí que era diferent dels altres ninots... Ell estava viu! Però ningú ho sabia. Perquè era prou llest per a saber que si algú ho descobria l'enviarien a un laboratori o li farien proves un munt de científics o alguna cosa per l'estil.

Sabia que es faria famós a tot el món, sí, però ell no volia res d'això. L'únic que volia eren dues coses: veure món i viure aventures i un amic/amo qui compartir-les.

Fusta només es podia moure de nit, perquè de nit no hi havia ningú. Però es sentia molt sol. Havia après a parlar escoltant els fallers, però no li havia servit de molt perquè amb l'únic que podia parlar era amb ell mateix i l'única vegada que li va dir alguna cosa a un faller, es va anar corrent i cridant: Un fantasma!!

Així que eixa nit va decidir que anava a veure món i que l'endemà s'escaparia. López era el millor artista faller de tota València. I Fusta era la seua obra mestra, així que quan va arribar al taller i Fusta no estava es va enfadar una barbaritat. Va dir que enxamparia al lladre, encara que fóra l'últim que fera.

—Sí que hi ha gent a València, tu —pensava Fusta mentre caminava pels carrers.

On està l'aeroport? —va dir Fusta—. El ninot era tan realista que des de lluny no es notava que no era un xiquet de carn i os.

- Em podria dir on està l'aeroport?

- Clar, bonico—va contestar la senyora— puja a eixe autobús i et portarà a l'aeroport.

- Gràcies, senyora.

Llavors es va encaminar a l'autobús quan un mar de gent el va arrossegar dins. I ací es va adonar que tot el món estava pagant per a entrar, però ell no havia pagat, així que l'única cosa que se li va ocórrer va ser convertir-se en estatua. I, per sorprenent que sembla, va funcionar.

Com quasi eren dies de falles, la gent va pensar que algun faller s'havia deixat un ninot a l'autobús i no li van donar importància.

- He trobat alguna cosa — va dir López— són com a rastres de pintura que porten a la finestra.

- Són rastres de Fusta —va dir un altre faller— crec que ja sé per on ha eixit.

- Jefe.

- Què vols?

- Mire fora.

Va veure un rastre de trossets de pintura pel sòl.

—Seguim-ho.

I això just van fer. Els va portar fins a una parada d'autobús i van veure que portava a l'aeroport.

—Crec que ja sabem a on va el nostre lladre.

A veure a quin avió me'n puge— va pensar Fusta. Però de sobte va sentir:

- Busqueu-lo!

Llavors Fusta es va girar aterrat... Era López!!!

—He d'amagar-me!

Se'n va anar corrent cap a les cintes transportadores de maletes sense saber que eixes no eren les que anaven a un avió, sinó les que els passatgers estaven recollint per a anar-se'n a casa i es va ficar en la primera que va trobar que no tenia tancat amb clau. Al cap d'una estona va notar que es movia i un poc després va notar que queia. Quan va obrir els ulls encara estava en la maleta, però ja no es movia.

Llavors va sentir veus i poc després es va obrir la maleta. Va veure enfront d'ell a un xiquet d'uns 10 o 11 anys que li estava mirant bocabadat. I quan Fusta va dir «Hola!», directament es va desmaiar. Després de reanimar-ho i tranquil·litzar-lo, li va contar tota la seua història i li va explicar que el seu creador no havia de trobar-lo.

—I els adults tampoc, perquè m'entregarien a l'artista que em va crear o faran amb mi mil experiments.

Es van presentar: el xiquet va dir que es deia Marc i Fusta també li va dir el seu nom.

- Anem a l'andana a jugar?— va preguntar Marc com si fora el més natural del món.

- Val— va contestar Fusta.

Quan van pujar a l'andana, Fusta va veure un quadre que li va gelar la sang (si és que tenia d'això). Era un quadre de López.

- Marc...

- Què?

- De qui és eixe quadre?

- És el meu pare— va contestar el xiquet

- He d'anar-me'n— va dir Fusta— perquè... perquè el teu pare és el meu creador!

- No et preocupes, Fusta, jo t'amagaré— va dir Marc—, el meu pare mai puja aci i jo, la veritat, no tinc molts amics. Em passe la vida aci a dalt jugant i avorrint-me sol.

- Val, Marc, em quedaré a viure amb tu.

Al cap d'una estona, López, cansat i desanimat després d'una persecució infructuosa, va arribar a casa.

En entrar el va sorprendre sentir riures en l'andana. No era molt normal, així que va pujar sigil·losament a veure amb qui estava el seu fill. Va obrir a poc a poquet la porta de l'andana i per un forat va veure al seu fill jugant feliç amb Fusta. Es va quedar bocabadat i a punt va estar d'entrar, però llavors s'ho va pensar millor, va somriure quasi sense adonar-se'n, va tancar la porta i se'n va anar tan sigil·losament com havia vingut.

El gran viatge d'un ninot

Hi havia una vegada, un ninot que somiava en eixir de la seua falla. Ell, es sentia atrapat sense poder manejar-se, sense poder disfrutar de menjar bunyols amb una xocolata calenta, sense poder tirar traques ni anar a presentacions. Semblava una tortura, així que un dia, aquell ninot, va trencar les regles amb totes les seues forces, va aconseguir desapegar-se de la seua falla i va escapar per fi. No es va adonar que passava un cote i quasi el van atropellar. De la por, va córrer tant que va caure enfront d'una casa. Per acabar d'empitjorar les coses, va començar a ploure. Una xiqueta que hi vivia en eixa casa, va eixir un moment a la tenda del costat i va veure al ninot enfront de sa casa. El ninot tenia la cama trencada i la xiqueta va aprofitar que anava a la tenda i va comprar pegament per a arreglar-lo.

Després d'arreglar-lo, li va comentar a sa mare:

- Mama, m'he trobat aquest ninot enfront de casa puguem quedar-nos amb ell?

- Clar, és molt bonic. - Va dir la mare- De sobte, la mare va rebre una cridada: - Si? - Va dir la mare..

- Bon dia, vostè ha guanyat el sorteig del viatge a Paris.

- Què??. La cridada va finalitzar.

- Mamaa.. ens anem a Paris, que bé!. —Va dir la xiqueta. Després d'un vol de dos hores, van arribar per fi. Van anar a un restaurant i van menjar fora.

Mentre menjaven, el ninot es va dormir i al despertar-se, ja no hi havia rastre ni de la xiqueta ni de la mare. De sobte, va aparèixer un gat que el va saludar. -Hola.- Va dir el gat.

- Pots parlar!?-

- Tu ets un ninot i pots parlar, et pareix estrany que un gat parles?

- És veritat.- Va afegir el ninot.

- Estic perdut, m'han deixat aquí.

- No passa res, vine amb mi.- Va dir el gat.
- On anem ara?.- Va dir el ninot.
- A un museu molt bonic que es diu Louvre.

Es van colar dins del museu i el ninot es va quedar meravellat amb les escultures. De sobte, s'enrecorda dels seus amics que també eren escultures molt boniques i es va posar un poc trist. Al dia següent, van anar a la Torre Eiffel i tots es quedaven bocabadats de veure al gat i al ninot. El ninot li va contar d'on venia al gat: Vinc d'un lloc on es celebren les falles, on hi ha falles amb ninots com jo. Els tire de menys, però, havia d'escaparme, volia ser lliure. T'entenc, deu ser molt molest.- Va dir el gat.

- Gràcies.- Va dir el ninot. La xiqueta, estava darrere i ho havia vist tot.

El ninot la va abraçar i punt, ja que no li debia cap explicació perquè ella ho havia vist tot.
El ninot es va acomiadar del gat.

- Mai t'oblidaré !! - Va dir el ninot.
- La paraula oblidar no existeix en el meu diccionari.- Va dir el gat.
- Adéu.- Va dir el ninot.

Van tornar a València i des d'aquell dia visitava una vegada a la semana als seus amics, i sempre tirava traques disfrutava de veritat de les falles tastava el menjar típic. Per fi, ell, era feliç.

MARTA GINER RAMÓN
1 ESO - IES JOSEP DE RIBERA
2n Premi · Narrativa ESO

Els somnis de la Marieta

Feia dos anys, que al casal d'una falla de València, es guardava un ninot indultat. Eixe ninot, era una Marieta, que quan la van plantar va cobrar vida. Des què l'artista faller va crear eixa Marieta, ella sols somiava en viatjar per tot el món, volia córrer i descobrir cada racó del planeta.

El ninot, que sempre havia estat damunt d'una prestatgeria al casal, un dia va escoltar a la senyora presidenta que estava dient, com que molta gent s'havia borrat, i la falla tenia molts deutes, no podien encomanar un monument a cap artista faller, el millor que podrien fer seria treure tots els ninots indultats, per poder cremar alguna cosa aquest any.

La Marieta no podia creure el que acabava d'escoltar, ella no volia ser cremada, tenia un somni per complir, viatjar. Havia de trobar una ràpida solució. En menys de dos minuts, ja havia pensat en més d'un milió de solucions. I després de pensar i pensar, va decidir què fer. Anava a escapar-se del casal, i mai més tornar. Per a aquest viatge, volia convertir-se en una fallera de veritat, que era el seu segon gran somni. I la seua primera parada seria Almussafes.

A Almussafes, volia aprendre sobre el pentinat regional, i va visitar tots el casals. En cadascun dels casals que va visitar, va preguntar sobre el pentinat. Va aprendre, fins i tot, a fer-se el pentinat. La xiqueta que més la va ajudar, va ser Laura, era la fallera major d'una de les falles d'Almussafes. Aquesta xiqueta li va ensenyar tot el que la nostra protagonista havia de saber per poder portar el monyo ben fet, tot el que s'havia ensenyat Laura, era gràcies a la seua tia que era perruquera. Li va contar també que li encantava passar hores i hores a la perruqueria, quan hi ha alguna de les presentacions, i per això sabia tant. La nostra Marieta li va donar les gràcies per tot el que havia après, i li va prometre que algun dia tornaria a visitar-la.

La seua següent parada, va ser Sueca. Allí havia d'aprendre a fer-se la part de dalt del vestit, el que és el cosset. Allí, volia fer la mateixa dinàmica. Visitaria totes les falles, i aniria preguntant sobre el cosset.

Va tenir la sort, de topar amb una modista de vestits de fallera, ella s'encarregava de fer els cossets i la seua germana de fer les falles i encomanar els cançons. La modista, va portar a la Marieta fins a sa casa, i li anava a ensenyar com feia un cosset de fallera, la seua germana, que era de Xàtiva, ja li ensenyaria com fer les falles.

La modista li va ensenyar pas a pas com fer un cosset i la Marieta, l'ajudava amb el que podia, perquè entre les dos anaren més rapia. I ho van aconseguir, en dues setmanes, van fer tres cossets sencers. Ara que la Marieta ja sabia confeccionar un cosset, el següent pas era fer la falda. I per a açò, es va desplaçar fins a Xàtiva per trobar-se amb la germana de Lola, que es deia Montse.

La feina de Montse, era ensenyar-li a la nostra marieta a confeccionar una falda. Fer una falda, a la Marieta, li resultava més fàcil. Montse li ho va ensenyar a fer d'una manera meravellosa i així li va poder ajudar a fer faldes molt ràpidament. Montse coneixia a una xica que forrava les sabates de fallera, i la va portar fins a la fàbrica i li ho va ensenyar.

Després de saber la Marieta tot allò necessari per a poder confeccionar un vestit, la marieta devia tornar a la seua falla d'origen, però, no ho tenia molt clar, tenia por de tornar a casa per si la cremaven.

Les dues germanes després que la Marieta els contara la seua història, i van preparar una sorpresa.

Entre les dues germanes, li van confeccionar un preciós vestit a la Marieta, amb tots els seus complements. Les dues germanes, també sabien quin era el major somni de la Marieta, així que es ficaren en contacte amb la seua falla.

La seua falla la va nomenar fallera major de tots els ninots de falla i li van regalar un meravellós viatge des del nord al sud i des de l'est a l'oest per ensenyar la cultura valenciana i així també va aprendre de totes les cultures. Des de Xina fins a l'Argentina i des de Rússia fins al Marroc.

La Marieta era la més feliç del món. Per fi havia complit el seus grans somnis, viatjar i ser fallera.

LAIA VENTURA TERRÓN
1 ESO - IES JOSEP DE RIBERA
1r Premi · Narrativa ESO

El misteri del socarrat

Hi havia una vegada, fa molts anys en un poblet de València, una xiqueta que li deien Nela. Tota la seua família era molt fallera. Ella també, clar. La seua màxima il·lusió era arribar algun dia a ser fallera major de la seua falla.

Va néixer una nit de Sant Josep, que tots diuen que es un poc màgica i purificadora. Així que cada any celebrava el seu aniversari mentre mirava cremar la falla. A poc a poc anava creixent i gaudint de les falles. Fins que va arribar l'any en què la vannomenar fallera major infantil de la seua falla. Just l'any que faria 10 anys. Nela estava emocionada. Tant, que els ho va dir a tothom. Esperava amb molta il·lusió i nervis el dia de la "plantà" per veure com seria la seua falla.

Un cop plantada la falla, passejava tots els dies per allí, donant-li voltes i voltes al monument. Va decidir posar nom a tots i cadascun dels ninots. Cada dia passava i els saludava a tots. Li agradaven tots moltíssim, però hi havia un al que apreciava de manera especial. Era un xiquet al que va posar el nom de Miquel, era un ninot amb una expressió molt dolça i a més estava menjant un pastís. També portava una motxilla a l'esquena, el matí de Sant Josep, Nela estava un poc preocupada. Aquella nit tots els seus amics ninots es cremarien. Es va posar molt trista i amb ulls plorosos se'n va anar a casa.

Com no volia que ningú la veiés trista, quan va arribar a casa va pujar corrent a l'andana. Un cop allí dalt, es va asseure en el seu racó preferit. Allí recordava a la seua iaia. De xicoteta pujava amb ella, li contava històries i sempre que ella estava trista la feia sentir millor. Ara la iaia ja no estava, però sí el seu record i un caixó molt gran i antic, on guardava molts llibres.

Llegir la feia sentir millor, així que va agafar un llibre molt gran i pesat. Com pesava tant li va caure de les mans i es va obrir. La pàgina que es podia llegir deia "Encanteri del Socarrat". Deia que si pronunciaves unes certes paraules mentre agafes un objecte, una nina o un ninot, aquest objecte es plenava de vida i es transformava en una cosa viva. No ho podia creure, segurament no resultaria, però... Va memoritzar les paraules de l'encanteri i va sortir corrent al carrer. Va arribar on estava la falla. Amb molts nervis va agafar la mà de Miquel, el ninot de falla que més estimava, i va dir amb veu ferma les paraules de l'encanteri. Mentre les deia se sentia un poc bruixa, però una bruixa bona.

Va notar un formigueig a la mà i, a poc a poc, Miquel va començar a moure's.

- Hola- Li va dir . -Com et dius?

- Mare meua!!! Pots parlar!!! Em diuen Nela.

- Tu et dius Miquel -Va continuar. -Ara ets el meu amic . No coneixes res d'aquest món però jo et cuidaré. De moment, anem-nos corrent d'ací.

Van córrer fins arribar al bosc. Un cop allí van notar que tenien fam i set. Es van adonar que el pastís de Miquel també era de veritat i sel van menjar.

- Tinc set. Va dir Nela.

- Espera, porte una motxilla tal vegada tinga aigua.

Van obrir la motxilla i, a més, de l'aigua hi havia una gorra amb ales de pardal als costats.

- Què xula!! vaig a ficar-me-la. En fer-ho es van traslladar a un lloc desconegut.

Després se la va posar Miquel i van tornar a viatjar a un altre lloc.

- Crec que la gorra també és màgica. Si ens la posem i pensem en un lloc, anirem allí per art de màgia.

- Tens raó!! Pensa un lloc.

- Nova York!

- Flash!! Allí estaven, súper entusiasmats.

- Quina passada!! Pensa un altre.

- Pekin!!

- Flash!!

- París!!

- Flash!!

Tant i tant van viatjar que quan van tornar al poble tots estaven buscant a Nela preocupats. Van aparèixer de darrere d'un arbre. Nela els va presentar al seu nou amic i ningú es va adonar que faltava un ninot a la falla. La falla es va cremar i feren una gran festa. Nela estava molt contenta. Tenia un nou amic i, a més, l'havia lliurat del foc.

I conte contat ja s'ha acabat.

-FI -

NOTA: Des d'aquell dia a totes les falleres majors infantils els deixen triar un ninot de la seua falla perquè no es creme.

DAVID COLOMER BELLVER
3 ESO - PLA DE LA MEZQUITA
MENCIÓ ESPECIAL · Narrativa ESO

El somni d'un ninot de falla

Hi havia una vegada un ninot de falla que li deien Kevin. Una nit de març Kevin somiava que cobrava vida i es convertia en futbolista del València CF.

El que més li agradava a Kevin era jugar al CF24, passar temps amb el seu gat David que era un dels seus millors amics i vore als ninots que estarien al monument de la falla amb ell eixe any.

Kevin tenia un amic ninot també que li deien Jordi al que li agradava també jugar a futbol. Per això Kevin li va contar al seu amic el seu desig de ser futbolista i li va demanar que l'acompanyara al Mestalla.

Una vegada van arribar al Mestalla, es van trobar amb l'entrenador Rubén Baraja i li van contar el somni de Kevin. Baraja sorprés per l'entusiasme dels xiquets els va dir que primer els tenia que vore jugar i si jugaven bé els deixaria jugar amb l'equip eixa temporada.

Així que, Baraja els va convidar a que es ficaren l'equipatge del València de color blanc: la samarreta, la pantaloneta, les calces i les botes, i els va dur al camp i els va donar la pilota per començar a jugar. Encara que estaven molt contents, als dos els feia mal la panxa perquè estaven molt nerviosos. Era un dia molt important per a ells perquè per fi Baraja estava veient-los i estaven complint un somni.

Kevin i Jordi van jugar molt bé i Baraja els va felicitar i els va dir que podrien jugar amb l'equip quan volgueren. Eixa notícia els va ficar molt feliços i van decidir tornar a casa per contar-ho als seus amics i família.

La nit es va acabar i Kevin es va despertar i es va donar conter de que tot havia sigut un somni. Però estava molt content perquè encara que en somnis havia pogut ser molt feliç i complir el seu desig de ser futbolista.

Pel matí Kevin va buscar al seu amic Jordi per contar-li quin somni havia tingut eixa nit i dir-li que s'havia donat conter que xiquets, ninots i qualsevol persona pot somiar en ser el que vulga.

Conte contat, ja s'ha acabat i espere que vos haja agradat.

NOM: _____

DATA: _____

BANDERES DELS PAÏSOS

Etiqueta les banderes amb els noms dels països.

Portugal - Espanya - Xina - Egipte - Mèxic - Estats Units - Alemanya -
França - Brasil - Anglaterra - Suïssa - Austràlia - Canadà - Japó -
Turquia

1.

.....

2.

.....

3.

.....

4.

.....

5.

.....

6.

.....

7.

.....

8.

.....

9.

.....

10.

.....

11.

.....

12.

.....

13.

.....

14.

.....

15.

.....

NOM: _____

DATA: _____

CONTINENTS I OCEANS

Observa les imatges i encercla les paraules correctes

 ☐ Àfrica ☐ Sud Amèrica	 ☐ Amèrica del Nord ☐ Oceania
 ☐ Amèrica del Nord ☐ Amèrica del Sud	 ☐ Europa ☐ Oceania
 ☐ Europa ☐ Àsia	 ☐ Antàrtida ☐ Oceania
 ☐ Europa ☐ Àsia	 ☐ Oceà Índic ☐ Oceà Atlàntic
 ☐ Oceà Pacífic ☐ Oceà Atlàntic	 ☐ Oceà Atlàntic ☐ Oceà Pacífic

NOM: _____ DATA: _____

D'ON SÓN?

Observa les imatges i completa les frases amb països i nacionalitats del quadre

BRASIL	EEUU	ALEMANYA	ARGENTINA	REGNE UNIT
ALEMANY	BRITÀNIC	ARGENTÍ	BRASILER	AUSTRÀLIA
FRANÇA	AUSTRALIÀ	FRANCÈS	AMERICÀ	

Ell és Diego. Ell és de _____

Ell és _____

Ella és l'Ana. Ella és de _____

Ella és _____

Ell és Luka. Ell és de _____

Ell és _____

Ella és Ella. Ella és de _____

Ella és _____

Ell és Tom. Ell és de _____

Ell és _____

Ell és en Pierre. Ell és de _____

Ella és _____

Són l'Ian, la Carol i el Gary. Són de _____

_____ Ells són _____

NOM: _____

DATA: _____

ELS ANIMALS DEL MÓN

Pinta els animals de les diferents parts del món

NOM: _____

DATA: _____

ELS ANIMALS DEL MÓN

Conta els animals de les diferents parts del món

NOM: _____

DATA: _____

Ajuda a la xiqueta a conèixer els animals

INICI

COL·LABORACIONS
LITERÀRIES

Algaravia [alyaravía]

Del ár.hisp. al'arabíyya, y este del ár clás. 'arabiyyah.

1. f. **Cridassa confusa.**
2. f. Llengua atropellada o inintel·ligible.
3. f. [ant.] LING. Llengua aràbiga.
4. f. Embolic, embull.

Un any dona per a molt

CRISTINA VICEDO REVERT

En 365 dies caben moltes coses i més si del món de les falles és del que estem parlant. Si preguntàrem a la gent què és el que hem fet aquest any cada un començaria a parlar d'un acte diferent i al final només tindríem un bon guirigall però res en clar, per això anem poc a poc i començant per el principi, es a dir per gener.

Començarem aquest any amb el berenar de Leire i Alejandro al nostre casal i junt amb açò la maquinària de les cavalcades ja s'anava ficant en marxa i, es que, aquest any van ser al febrer. Pasarem gener entre cartons, suro,

fustes i pintures i amb una votació d'esmenes pel mig, vam aplegar al febrer.

Al febrer ens esperàven les cavalcades: la major sobre sèries i la infantil sobre la història del circ, on per primera volta els majors van poder eixir de negre arrastrant els carros dels xiquets. Però febrer no és un més que només es queda en cavalcades, també vam tindre l'ofrena d'ous a Santa Clara, que enguany sí que ens va fer cas, i les paelles de Murta. I amb l'últim cap de setmana va arribar la crida, i ara sí, es dona el tret d'eixida.

Al març vam tindre la romeria de Sant Josep, el dinar de germanor i al cap de setmana següent: el vi d'honor de Marta. A més a més, el dia 13, el que va començar com un viatge de la gent més experimentada de la comissió, va acabar siguent un viatge intergeneracional amb molt de comboi per part de tota la comissió en el qual el cap i casal va ser molt

conscient de qui èrem els fallers i falleres de l'Espanyoleto.

I ara sí, va aplegar la nostra setmana gran.

Una setmana en què ens va acompanyar un sol radiant i que es va passar volant. Plantà, premis i recorreguda, i en un tancar i obrir d'ulls ja estàvem a la cremà. Es notava que la gent tenia ganes de gaudir d'unes falles sense pluja, ja que ningú es volia perdre cap acte. A més, per primera vol-

ta els nostres monuments van ser accessibles per a persones amb diversitat funcional.

I aplega el 31 de març, dia en què presentem els compters de l'exercici i la nostra junta dimiteix. En el seu discurs d'acomiadament Sergio agraeix a tota la comissió i demana un aplaudiment per a la seua junta. I ara és Miguel Diego, el nostre secretari, qui pren la paraula i pregunta si hi ha algun candidat o candidata, al que es fa el silenci. Donat un temps de reflexió, torna a fer la mateixa pregunta, a la que obté la mateixa resposta, raó per la qual es convoca un altra reunió per al 14 d'abril.

Tornem a reunir-nos el 14 d'abril i en aquesta reunió després de tractar tots els temes pertinents el nostre secretari en funcions pregunta si hi ha alguna candidatura i Modesto Barberà presenta la seua, sent votada i aprovada per la comissió.

Ara és moment de formar la junta, confeccionar pressupostos i organitzar la comissió.

El 21 d'abril Modesto presenta a la seua Junta, formada per vint-i-quatre persones. I comencem aquest exercici amb la "festa de l'apuntà" que serà el 30 d'abril. A la reunió el 28 d'abril es van aprovar els pressupostos del exercici. Ara sí, açò ja va en marxa. I aplega el dia 26 de maig, quan Modesto ens anuncia que ja tenim a les que seran les falleres majors per al exercici 2023-2024, Ada Domínguez i Diego i Carmen Monroig i Revert.

Arriba el 27 de maig, el comiat de les Falleres Majors de Xàtiva, l'últim acte de Marta i Leire com a falleres majors de la comissió. El dia 2 de juny vam celebrar, al nostre casal, el seu comiat.

Al dia següent, el 3 de juny es van celebrar els jocs esportius. La nostra falla va participar al futbol, on l'equip format pels més joves va aconseguir el millor resultat de la història per a la nostra falla. No aconseguirem cap palet, però temps al temps que estos xics prometen.

I com tota organització, la nostra comissió també té unes normes que asseguren el seu bon funcionament pel que el 9 de juny va tindre lloc la reunió d'esmenes per a modificar el nostre reglament intern.

El 6 de juny rebem una molt bona notícia, i es que Leire serà dama de la Fallera Major Infantil de Xàtiva per al proper exercici. I com de nomenaments va la cosa, el

dia 16 coneguem a qui serà el president infantil, Adrià Pons i Manjón.

I com ja estem al juny, i com és costum a la nostra comissió, el dia 17 de juny vam celebrar "la nit al ras" a la nostra plaça amb rècord d'assistència. I el dia 21 de juny, els nostres representants van acudir a Alacant per a desfil·lar junt amb els membres de la nostra foguera germana Escripator Dàmaso Alonso.

Aplega juliol, i els nostres representants participen al besamans de la Mare de Deu de la Seu, organitzat pel centenari de la seua coronació.

El dia 14 es torna a celebrar el curs de manipulador d'aliments, aquesta vegada a la Casa de la Cultura, per a tots aquells que l'any passat no van poder anar. I el 22 es celebra el RGCRE, carnet necessari per a organitzar actes pirotècnics. Les 4 persones que es van presentar el van aprovar,

enguany tindrem despertà!

I ja estem a l'agost, i per a no perdre ritme participem als actes de fira, representant el dia 19 d'agost als Jardins del Palasiet un sàinet. Álvaro, Mara, Koeman, Marta, Modesto i Espe foren els artistes responsables dels aplaudiments dels assistents. Però la nostra participació a la fira no acaba ahí, enguany vam tornar a traure el nostre "xiringuito".

Ja estem aplegant a la mitat de l'exercici i aquest setembre va vindre carregat d'actes. Per a no perdre força, el dia 2 es va celebrar el nomenament de Carmen

i Ada. Nomenament que ni la DANA es va voler perdre i per la qual cosa vam celebrar a Sant Agustí. El dia 10 a l'Albereda va tindre lloc el mig any infantil, amb activitats per als més menuts i el 23 a l'estació d'autobusos, el mig any, amb polseres incloses. I entre mig, el dia 17, el nomenament de les Falleres Majors de Xàtiva i les seus Corts d'Honor.

Ara ja passem a l'octubre, mes que va començar amb molt bones notícies gràcies als jocs de saló. Modesto i Juanito van quedar tercers al truc, Nievi i el seu equip (va tindre varies parelles) van quedar primers al parxís, i per fi després de molts anys jugant Sonia i Diego aconseguiren el tan desitjat primer premi al bac.

Aquest més també es varen celebrar les presentacions de les Falleres Majors de Xàtiva a les que van acudir Carmen i Ada. El 29 d'octubre els nostres menuts van participar al playback i ho van fer d'allò més bé. El mes el vam aca-

bar amb el tradicional sopar de "Halloween" amb activitats per als més menuts i ball per a tots els assistents.

I quina millor manera hi ha de començar novembre que arreplegant la falla gran? Açò és el que va pensar el nostre president i el que vam fer. El dia 4 ens vam dirigir a Tous per arreplegar els diferents ninots que aquest any anem a plantar a la plaça. Però la cosa no queda ahí, i el dia 18 vam fer rumb a Sant Vicent del Raspeig per a fer una visita a la que serà la nostra falleta infantil. I com tot mes que bé comença, ha

d'acabar bé i així ho va fer l'equip de festejos, organitzant la cata de vins, però aquesta vegada va ser a cegues.

Ja estem acabant i es que ja hem aplegat al desembre, un mes que diuen que és màgic i de segur que així ho va ser per a les nostres falleres majors, ja que el dia 10 tots ens vam vestir de gala per a acompanyar-les a la seua presentació, que va tindre lloc al Gran Teatre i va començar amb l'apòsít "01x1 Un amor per a Valentina". Acte en el que també ens ens vam agermanar amb la falla de Guadassuar.

De la mateixa manera que vam començar l'any amb un berenar, el vam acabar amb un altre: el d'Ada i Adrián, que es va celebrar el dia 17 al casal i ens va dur al món de les pel·lícules.

Aplega el sorteig de Nadal, i res, continuem sense ser rics però almenys en el sorteig del Xiquet ens tornen els diners, ací qui no es consola és perquè no vol.

I amb la visita dels xiquets i no tan xiquets a l'Expo Jove a València i les cavalcades altra volta en marxa donem per finalitzat el resum de l'any 2023, any que ha donat per a tot açò que vos he contat i per a més coses de les que o bé m'he oblidat o bé no vos he volgut contar per tal de no avorrir-vos.

Així que, a l'igual que acabem totes les reunions dels divendres: el plàstic al plàstic, el vidre al vidre i al resum de l'any que ve, més.

L'Algaravia o guirigall de ser fallera Major de Xàtiva

ANDREA TORES MARTÍNEZ
Fallera Major Xàtiva 2018

Al diccionari de la llengua espanyola, la paraula algaravia té més de 20 sinònims. I si la traduïm al valencià un d'aquests és guirigall, entès quan hi ha una confusió de molta gent que parla a l'hora o quan hi ha un barbull i/o soroll de moltes coses a la mateixa vegada.

A les falles de guirigalls en tenim molts. I es que, quan ens agrada un "sarao" als fallers i falleres, veritat? I dins del món de les falles, quin guirigall més gran hi ha que el de ser Fallera Major de Xàtiva? Ben pocs la veritat... Ser fallera

major de la ciutat és un autèntic rebombori de preparatius, actes, viatges, persones, indumentària, discursos, comentaris, crítiques ...

Perquè, una de les coses de les que no som conscients i de les que es parla ben poc, és tot el borrombori que es genera al voltant de la figura de la Fallera Major de Xàtiva. Dona igual qui és i d'on ve, que des del moment que una dona decideix presentar la seua candidatura, ja es torna tot un guirigall de comentaris, manefleries, rumors i crítiques: qui és?, de quina família ve?, de

quina falla?, la seua parella és o era..., s'ha presentat abans o no ha sigut ni fallera major de la seua falla..., és molt jove o, eixa dona tan major s'ha presentat?

La figura de la Fallera Major de Xàtiva genera una sèrie de barbulls innecessaris, ja que totes aquestes xafarderies no haurien de ser importants per a poder ostentar aquest càrrec. Què més ens dona quants anys té o d'on ve eixa dona? El vertaderament important haurien de ser les qualitats necessàries per ser fallera major de la ciutat (un altre debat que seria important obrir en al-

tre moment) i per descomptat el sentiment faller. La resta ben poc hauria d'importar.

Però, i no es penseu que la cosa s'acaba en quan eres elegida o no. Dona igual quin siga el resultat, sigues o no escollida, el rebombori continua i no cessa fins el pròxim cycle d'elecció de candidates, moment en el que es torna a obrir la caixa de pandora.

Ara bé, si tens la sort d'haver vençut aquest primer tram de bullici i damunt haver sigut l'escollida, es ahí quan comença la verdadera aventura, i en aquest cas encara que tots eixos comentaris, rumors i crítiques van a perseguir-te durant tot l'any (la pràctica què més li agrada a la gent sempre serà el piqui - piqui i faces el que faces sempre van a tindre de què parlar), podríem dir que comença el guirigall més divertit de ser Fallera Major de Xàtiva.

Per als i les amants de la indumentària valenciana, aquesta part de

l'exercici faller és la que més gaudim, i es que, rodejar-te de teles, adreços, pintes, manteletes... és dels guirigalls més encantadors de ser fallera major. L'elecció de teles, dibuixos i colors; preparar amb cura les combinacions, el tràfec de les proves dels vestits, de buscar i elegir sabates, cintes i puntilles sempre serà de les coses més emocionants viscudes amb aquest càrrec.

I amb totes aquest preparatius, comencen per fi els actes. Dies, setmanes i mesos intensos amb infinitats d'esdeveniments dins i fora de la ciutat, que fan de l'any

un autèntic avalot. I es que, en un sols dia, la fallera major pot anar a més de cinc actes en llocs diferents, solapant-se inclús en el temps. La veritat que amb l'expansió de la festa per tot arreu, s'ha augmentat el volum d'actes de forma considerable i per descomptat acaba repercutint en la Fallera Major. Però, és cert que aquest avalot és també dels més emocionants, ja que et fa conèixer gent, costums, poblacions que no podries conèixer si no ostentes eixe càrrec i així, per descomptat, fa l'experiència molt més enriquidora.

L'Algaravia cultural al món de les falles

JOSÉ LUIS LAGARDERA VENTURA
Periodista i Faller

A voltes el present ens supera. Els anys passen massa a pressa i no ens dóna temps a empassar tot el que vivim. Eixa algaravia que és la vida ens sorprèn fins al punt de cegar-nos i no deixar-nos pensar fins que eixe present ja s'ha convertit en passat.

Passa també al món de les falles. De sobte hem sobreviscut una pandèmia i ens hem hagut d'anar reconstruint. Ara tots recordem vagament aquell any 2020 –ja han passat quatre anys!– en el qual es va aturar el món durant uns mesos. Ho veiem com una memòria llunyana, com un malson que es va esvair i que tal volta mai va existir. És l'exemple més clar que tot passa, mentre el que va passant és la nostra vida.

Atureu-se un segon. Recordeu com eren les falles als inicis del segle? Es que tal vegada no ho heu considerat, però estem quasi tan a prop de l'any 2050 com de l'any 2000. El temps passa... i tot avança malgrat que no ho sembla.

Un dels aspectes en els quals més he notat aquest canvi és al món dels llibrets. Fa ja huit anys que vaig assumir la coordinació de la publicació de la meua comissió i el creixement ha estat fulgurant. Encara recorde aquells temps en els quals el llibret faller era un compendi de fotografies que resumien l'any, assaonades amb algun que altre article d'algun col·laborador proper a la falla, i presidit –per descomptat– per les fotos de les Falleres Majors i l'explicació de la falla. Això i un fum de publicitat que en ocasions superava en pàgines al conjunt d'apartats anteriorment esmentats.

Farà aproximadament una dècada, va començar a créixer una bombolla llibretera arreu de tot el territori valencià que ha comportat una competició frenètica per veure qui acaba emportant-se tots els reconeixements. A això han contribuït de manera clara l'augment de la quantia dels premis de la Generalitat Valenciana a la Promoció i l'Ús del Valencià

–creats en 1993 però que fa uns anys van fer créixer els guardons fins als 80 a nivell autonòmic i els 25 a nivell de València ciutat, tots amb premi econòmic-, la consolidació dels premis de la Federació de Lletres Falleres i, a nivell local en el cas que ens ocupa, a l'atorgament de fins a sis premis al llibret a Xàtiva (tots amb recompensa en forma de palet i d'euros). Aquesta darrera decisió diu molt de la qualitat llibretera de la capital de la Costera. De pioners com la falla Ferroviària, la falla República Argentina i posteriorment Joan Ramon Jiménez i Benlloch; hem passat a comptar amb brillants publicacions d'altres comissions com ara la falla Molina Claret, Avinguda Selgas, Abú Masaifa o la pròpia falla Espanyoleto, i en els darrers anys han millorat el seu treball altres falles com Sant Jordi, Raval, Sant Feliu, el Cid-Trinitat o Sant Jaume.

A nivell autonòmic tots coneguem –tots els qui seguim el món llibreter, vull dir- a les publicacions de la falla Malva (Alzira) i el Mocador

(Sagunt) precursors d'aquest univers –una cosa així com el Madrid i el Barcelona si ho extrapolem al món del futbol-, però també ens comencen a sonar altres falles com ara El Canet o Raval de Sant Agustí a Cullera, el Mosquit a Gandia, Reis Catòlics a Silla o Portal de Valldigna a Tavernes. Les nostres, per cert, no tenen res que envejar-les. L'any passat sense anar molt lluny la falla Selgas va aconseguir el 3º premi a GVA i el premi Lletres Falleres a millor llibret de la Comunitat Valenciana, mentre que en els darrers anys altres falles com Joan Ramon Jiménez i Molina s'han mantingut al pòdium, i altres com Abú Masaifa també han rondat els llocs capdavanters.

Aquesta eufòria llibretera col·lectiva té, com tot, la seua part positiva i altra que no ho és tant. D'una banda es posa per fi en valor un element primordial per a la cultura festiva fallera com és el llibret, guardià i garant de la nostra memòria col·lectiva, on es recull tota la informació de l'exercici –i

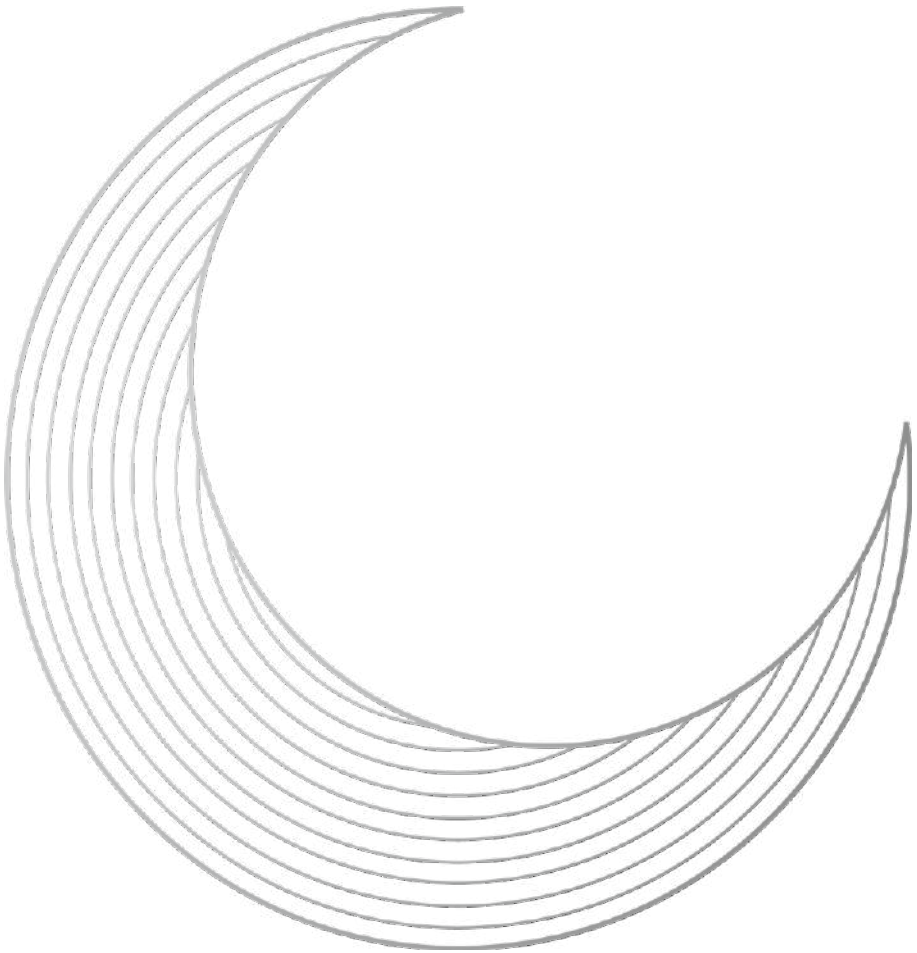
de la societat que ens ocupa- per a que en un futur els estudiosos i investigadors puguen entendre quins temes ens preocupaven i com vivíem les falles en l'inici del segle XXI (tal i com ara es consulten les falles del segle passat a través d'aquestes publicacions); però d'altra s'ha estès la costum – esdevinguda moltes voltes a causa de l'ansia de premi- de primar la quantitat a la qualitat; és a dir: el nombre de pàgines al que ens diuen les mateixes.

Són molts els exemples d'autèntics totxos amb els quals es podria falcar fins i tot la taula més coixa. Centenars i centenars de pàgines, moltes d'elles mig buides, amb l'única comesa d'omplir i aparentar però sense aportar res de profit. Això ens porta, de nou, a eixa algaravia de la qual parlàvem al principi. Perquè quan una poderosa eina cultural, com és la

llengua, no s'empra bé i resulta intel·ligible, amb treballs que l'únic que fan és sumar i sumar pàgines innòcues en lloc de centrar-se i contar coses que la gent tinga el gust de llegir; allò que s'està aconseguint pot acabar perdent tot el sentit.

Aquesta bombolla llibretera, més prompte que tard, acabarà esclatant. Ho estem veient ja en l'augment dels costos del paper, i ho veurem encara més si els governs –que vénen i van-, decideixen minvar les ajudes a la llengua valenciana.

Però mentre eixa cridadissa que resona i ens empeny a continuar fent el que fem s'aclareix i desapareix, fins que siga un passat que recordar i sobre el qual aprendre, seguirem fent del present espai de creixement i convivència.

Algaravia [alyaravía]

Del ár.hisp. al'arabíyya, y este del ár clás. 'arabiyyah.

1. f. Cridassa confusa.
- 2. f. Llengua atropellada o inintel·ligible.**
3. f. [ant.] LING. Llengua aràbiga.
4. f. Embolic, embull.

Galimatíes faller (sols ‘pal’ foraster)

LETICIA GARCÍA

Un llenguatge psicòtic
un garbuix caòtic
i vostès, els lectors
no seran entenedors
de les seues paraules
com qui llig retaules.

Espolí i cremà,
saragüell i cridà!

Resulta intrigant i curiòs
com el faller embrollós
digne d’una cultura
valenciana de gran altura,
les masses pot arrossegar
i la confusió predicar.

Cadafal i tabalet,
“mone” i “caloret”!

Ens referim sense censura
al mes gran “caradura”
que aprofita el guirigall
per obrir-se com un ventall
i deixar anar galimatíes
semblant logopatíes.

Xaranga i germanor,
piulet i tronador!

La jerga fallera, i aço es veritat,
es per a la resta de la humanitat,
una parla ben inquietant
alhora que va suscitant
confusió, maldecap
i et deixa fet un nyap.

Mascletà i casalet,
ninot i nuvolet!

I tornem al “faller retor”
difícil interlocutor
pel discurs desordenat
digne de President d’Estat
que deixa la població
sumida en la incomprensió.

“sobaquillo” i plantà,
cassalla i despertà!

Galimatíes contaminat
guirigall desenfrenat
confusió “orna-mental”
caos “estrambotical”
embolics fallers
tan sols “pals” forasters.

La torre de Babel, o perquè en Canals diuen “tomaco” i a Xàtiva “tomato”

OFÈLIA MIRA
Llingüista

Conta la llegenda, més concretament la Bíblia, que fa molts, moltíssims anys, després del diluvi universal l'humanitat tenia una necessitat imperiosa de ser una comunitat ben unida. No entenc jo açò la veritat, però tampoc he viscut cap diluvi universal, així que qui sóc jo per jutjar a cap persona.

I clar, el sentiment de comunitat i d'arrel, no només el donen les tradicions en comú, o la història compartida. Ho dóna la llengua. Bo, més que donar-ho, és l'eix sobre el que gira tot el sentiment de pertànyer a un grup, de tindre la tranquil·litat de saber que la teua comunitat mai et deixarà abandonat o abandonada a les cordes, perquè tens la grandíssima sort de poder dir “ajuda'm amic!”.

Però clar, això de fer una comunitat mundial, on tots els homes i dones del món es poden comunicar els desitjos, necessitats, dubtes i problemes molta gràcia no li ha de fer a un senyor que la

seua única feina és ser el centre de les vides i el solucionador de problemes d'eixe mateix grup de persones.

Quina cara! Voler deixar-li sense feina al propi Déu! Si es que ja intentarem matar-lo abans que vingués Nietzsche a donar-li el toc final.

I clar, Déu, amb el ceny ben fruncit, va dir que no, que ell per ahí no anava a passar. I igual que van construir la torre de Babel, Déu la va destruir.

I ja cap persona es podia entendre, tots es miraven extranyats i extranyades, i com no es podien entendre, es van separar.

I ja van començar a existir països, comunitats, regions, ciutats i pobles, tot cada volta més delimitat, ben partit. I ens hem vist que a dia d'ara a Xàtiva diem “roses” al blat esclatat i en Sueca diuen “bufes”, i al xicotet reducte de Torrent i Alzira diuen “borles”. Quina mera-

vella el raig que va trencat la torre de Babel aquell dia!

Com a lingüista, encara que anglesa, és meravellós veure com una mateixa llengua es deforma, canvia i s'adapta als diferents terrenys que l'utilitzen. I el curiós d'aquestes delimitacions és que no venen marcades per la mà humana, o inclòs per la natura. Podem trobar que un poble de l'Alt Maestrat i un altre poble amagat a l'Alt Vinalopó utilitzen la mateixa paraula, que, a més a més, és completament diferent a la del poble que tenen immediatament al costat.

Aquestes delimitacions demostren lo plàstica que és una llengua, i com l'ésser humà és capaç d'agafar una cosa tan inabastable i fer-la seua, adaptant vocals, consonants, sons, fins i tot vocabulari. I si no, ens pugem a Castelló i ens deixem encisar per aquella tonalitat tan meravellosa a l'hora de xarrar, eixes -í de la primera persona del passat simple, com

sembla que canten quan parlen. O baixem a terres alacantines on mai podràn llegir açò, sinó que llegiran astò.

I no fa falta marxar tan lluny dins del nostre propi territori, sols fa falta xarrar amb un "perolero" per saber que, "tomato" com diem els "socarrats", no sona igual de bé que "tomaco", paraules textuals del pare d'aquesta humil escriptora.

I seguint amb el món de la verdura, anem en cura a l'hora de demanar una bajoca, perquè si la demanem a Tibi o a Muro ens trauran el que la meua iaia Emi fica a l'aspencat, un pemintó. Encara que, dins del guirigall del lèxic, sí que és veritat que quan ens refereim a un "tubèrcul comestible de la creïllera, carnós, nutritiu i molt feculent, ric en midó i en vitamina C", més o menys, tots solem caure prop de la paraula "creïlla", mirant cap a un altre lloc amb la "creguilla" de Borriana, la "quereguilla" de Sagunt o la, per-

sonalment, fascinant “crededilla” de la localitat costanera de Xàbia. És fantàstic pensar que d’eixa destrucció, feta amb premeditació i traïdoria, van sorgir un guirigall de paraules, pronunciació i personalitats. La nostra llengua, que tant estimem i protegim, es vertebrava al voltant de les diferèn-

cies que la fan rica, al voltant de les lleugeres separacions que, més que desglossar la nostra llengua, l’enriqueixen molt més, fent que la divisió per comarques i territoris esdevinguen línies més confuses. Quina meravella la destrucció de la Torre de Babel!

Bibliografia

Calvo, V. B., & Segura-Llopes, C. (2022). Els parlars valencians (4a ed. actualitzada). Universitat de València.

Més enllà del Ramonet i l'Amparito Roca

ÀNGELA VILA PÀRRAGA
Arqueòloga i Dolçainera

La música forma part de les nostres vides actuals, ens acompanya diàriament a les xarxes socials, als mitjans de comunicació, i com no, a les nostres tradicions i festivitats. Però, aquesta utilització de la música vindria de modes esporàdiques donades durant els últims anys o hem heretat de les societats passades que habitaven els nostres territoris durant segles? Doncs bé, les disciplines encarregades d'estudiar aquestes cultures (com seria l'arqueologia, la història, la història de l'art, l'antropologia o la musicologia) han afirmat, no sols la presència de música i de les persones relacionades amb aquesta, sinó també de les funcions que comportava.

Un exemple de cultura del passat en la que trobem presència musical és la Ibèrica, una societat que va ocupar el vessant mediterrani peninsular entre els segles VI i I aC. La música apareix representada no sols pels instruments que s'han pogut conservar sinó per la gran quantitat d'escenes i imatges representades en escultu-

res i vasos ceràmics. La temàtica d'aquests és molt variada, però hi podem trobar sobretot escenes d'oficis, de balls, d'acompanyaments funeraris o d'activitats quotidianes del dia a dia. Moltes d'aquestes activitats es realitzaven en societat i de manera col·lectiva, celebrant els grans esdeveniments propis d'eixa societat, i que gràcies a les imatges la música formava part, ens pot recordar a la nostra festa, veritat? Les falleres i els fallers no deixem de ser una societat de persones que vivim en societat i compartim unes activitats de forma col·lectiva amb un objectiu comú, en el cas dels ibers podria ser per celebrar que una xiqueta passa de la infantesa a l'edat adulta, i en el cas de les falles realitzar un monument per a després cremar-lo en honor a un sant.

Aquesta herència musical de les cultures del passat ha transcendit en la cultura fallera, i han anat evolucionant la seva presència al llarg de la seva història, ja que no sols trobem música durant la ma-

joria d'actes oficials de la setmana fallera, sinó també ho fan durant les cercaviles pels barris, a les cavalcades, a les exaltacions i fins i tot en la celebració de concerts de música festera. Un exemple ben característic la podem observar en un gran recipient ceràmic trobat al jaciment ibèric del Cabeçó de Mariola (Alfafara-Bocairent) en el que s'ha plasmat una escena de dansa entre homes i dones amb les mans entrelaçades i acompanyats d'un grup de músics. No ens recorda a les Danses Populars que es realitzen a la nostra ciutat? Xàtiva destaca per haver conservat una de les Danses Populars més antigues que hi trobem al llarg del País Valencià, la del Carrer Sant Josep, i que fins i tot dins de la cultura fallera comptem amb la que organitza la falla Murta-Maravall, activitat que aquest any ha celebrat els seus 24 anys.

Una altra festivitats en la que es troba present la música, però en aquest per part de la cultura Etrusca (societat que es troba-

va a Itàlia durant els segles X al I aC), és en la que, gràcies a les pintures murals a l'interior de les tombes, trobem presència d'interpretats musicals a les processons funeràries en honor als difunts, en el qual els familiars i estimats d'aquests aportaven objectes importants. Aquesta ofrena d'una societat cap a un element important, en trobem de nou representada al món de les falles (i a les festes populars) a partir d'ofrenes i romeries dedicades a sants/es i patrons/es.

Per finalitzar, voldria destacar el paper de la dolçaina com a instrument cohesionador entre el món de les falles i la música, sent aquest l'instrument valencià per excel·lència. La seva presència en les nostres festes ha estat representada des del seu nivell més bàsic (únicament una dolçaina i un tabal) o ja amb formació més gran al costat d'altres instruments de percussió. Fins i tot a la nostra ciutat les falles han servit per a consolidar els inicis de la colla "La Socarrà", participant als actes

oficials de la Junta Local Fallera i en la celebració d'un concert de la II Setmana Cultural el novembre del 1998. I, que després de 25 anys, encara continua estant present (amb major o menor mesura) als actes fallers.

Un altre exemple de participació de la dolçaina, el trobem al Cap i Casal, on no sòls aquest instrument ressona a les ofrenes, despertades, cercaviles... sinó que existeixen colles i escoles de Dolçaina i Tabal dins de les mateixes falles. Fins i tot la Junta Central Fallera de València compta amb una colla pròpia, en la que, per poder accedir s'ha

de superar una prova de nivell i un mínim d'assistència, així com també estar censat en una comissió. Aquesta passa a ser l'encarregada d'acompanyar a les Falleres Majors i les seves Corts d'Honor a les exaltacions, cavalcades i la Dansà de la Mare de Déu dels Desemparats.

És per això que les falles i la societat que participa en aquestes, són les encarregades de conservar i difondre aquelles accions i tradicions que han estat presents durant tant de temps al llarg de la història i que ens han arribat hui en dia per continuar realitzar-les.

BIBLIOGRAFIA DE CONSULTA

AMORÓS LÓPEZ, I.; GRAU MIRA, I.; DE MIGUEL IBÁÑEZ, M.P.; MATEO CORREDOR, D. (2021): Comensalidad y prácticas rituales en el Cabeço de Mariola, De la formación del oppidum a la dominación romana (ss. IX-I ane) (I. Grau Mira i J.M. Segura Martí, coords.), Alcoi, 259-281.

HORTELANO PIQUERAS, L. (2003): Arqueomusicología: bases para el estudio de los artefactes sonoros prehistóricos, Tesina, Universitat de València.

RODRÍGUEZ LÓPEZ, M. (2010): La presencia de la música en los contextos funerarios griegos y etruscos, Espacio, tiempo y forma, Serie II, Historia Antigua, 145-175.

Junta Central Fallera de València: < <https://www.fallas.com/index.php/es/main-noticias-es/main-noticias-organizacion-es/10979-la-colla-de-tabal-i-dolcaina-de-junta-central-fallera-recibe-el-premio-dolcainers-de-l-any> >.

El somni d'un ninot de falla per David Colomer

ANDREA TORRES MARTÍNEZ
Mestra d'audició i llenguatge, infantil i logopeda

Que hi ha múltiples i infinites formes d'expressar-se hui en dia és una realitat. Moltes són les possibilitats que existeixen a més del llenguatge oral: sistemes gestuals, amb softwares, amb imatges, pictos... I d'aquests molt en saben les persones amb diversitat funcional.

Al centre d'educació especial Pla de la Mesquita de Xàtiva, tenim un grup ben divers d'alumnat amb les seues diferents formes de comunicar-se; hi ha qui utilitzen gestos, d'altres que poden

parlar, algun grup que utilitza tablets amb comunicadors de pictogrames i algun que altre que necessita una tecnologia més especial i més concreta.

Aquest és el cas del protagonista d'aquesta historia, David Colomer. Un canalí de 15 anys amant del futbol i del València CF. David és un xiquet alegre, divertit, caparrut i amant de la música. Clar, de la musica actual com a bon adolescent que és: Peso Pluma, Quevedo, Bizarrap, Tini... i algú que altre grup valencià són els i les artistes que més li agraden.

David no té llenguatge oral, però pot comunicar-se a la perfecció. El sistema que utilitza és mitjançant un suport tecnològic (tablet o ordinador) compost per: un programa que li ofereix diferents opcions entre elles la del comunicador i un aparell anomenat "eye tracker"; un dispositiu que fixa la mirada de la persona i fa que pugui seleccionar allò que vol dir al seu comunicador.

Però i que té a vore David amb la Falla Espanyoleto? Doncs bé, és un dels participants al II concurs de narrativa i poesia juvenil i amb la realització del seu conte volem mostrar al món faller que existeixen infinites realitats i que no hi ha fronteres ni barreres per a les persones amb diversitat funcional en qualsevol àmbit sempre que hi haja respecte i estima. Així que David mereixia una menció especial a la nostra falla i era necessari que es contara el meravellós treball que ha fet junt a les seues mestres del Pla.

El primer que vam fer és preguntar-li si volia participar al concurs, i la veritat que encara que a David

les falles no li fan massa comboi (com a bon xiquet de Canals, la foguera és la foguera), li va agradar la idea i va acceptar el repte. El fil del conte va sorgir preguntant-li sobre els temes que més li agradaven, per això el futbol i el València en concret havien de ser els pilars fonamentals de la història. I a partir d'ahí tot va anar sorgint. La trama la vam anar realitzant oferint-li diferents opcions i David les elegia segons el que volia plasmar al conte al seu comunicador i amb el seu sistema eye tracker. I així és com va nàixer: El somni d'un ninot de falla per David Colomer.

Un conte on els somnis superen la realitat, exactament com passa a la vida mateixa. Perquè amics i amigues, vos assegurem que amb treball, esforç i perseverança eixos millors desitjos se vos poden complir.

Gràcies David per fer-nos el millor regal sempre: gaudir amb tú de la vida.

Algaravia [alyaravía]

Del ár.hisp. al'arabíyya, y este del ár clás. 'arabiyyah.

1. f. Cridassa confusa.
2. f. Llengua atropellada o inintel·ligible.
- 3. f. [ant.] LING. Llengua aràbiga.**
4. f. Embolic, embull.

Les festes d'Al-Àndalus

JORGE PERIGÜELL I RUBIO
Historiador

Per tots i totes és sabut que la davallada del regne visigot finalitzà amb la conquesta de la península Ibèrica per part de les tropes musulmanes, què ja s'havien expandit per tot el nord d'Àfrica. Com a conseqüència, la societat hispanoromana es trobà amb nous dirigents, i aquests van implantar el seu sistema, normes i creences. No són paraules menors, doncs imagineu-vos que des d'aquell moment aquestes persones veieren com progressivament, allò que hi era permès, legal, tradicional o lògic deixava de ser-ho, i havien d'acceptar les regles i formes de vida dels nous senyors.

Malgrat semblar-nos un procés extremadament agressiu en l'actualitat, des de la caiguda de l'imperi romà aquests canvis es produïren prou sovint, de manera que la població era més adaptable del que podríem pensar. Tanmateix, els conqueridors van ser molt més permissibles amb els hispanoromans del que po-

dríem pensar, ja que les seues principals exigències eren fidelitat i rebre'n tributs. En línies generals, els costums, les creences i les tradicions no foren atacades fins després de la conquesta, i sempre donant prioritat a les manifestacions dels estrats més alts de la societat o les destinades a canviar l'ordre social -bàsicament les susceptibles de fomentar revolta-.

El principal problema de l'època andalusina és la falta de fonts, però d'entre les poques que conservem n'hi ha que ens donen llum al voltant de com era la vida i els costums dels andalusins. Concretament, volíem parlar de la vida festiva, i així ampliar el nostre bagatge en aquest àmbit perquè ens permeta ser més crítics i coneixedors de la nostra festa i tot allò que l'envolta.

Festes de la societat andalusina musulmana

Ara bé, a diferència dels visigots,

els musulmans es van assentar completament per a ocupar tots els espais de la societat, la política i l'economia, provocant una transformació completa. No debades, es passà de la denominació romana Hispània -mantinguda en època visigoda- a al-Àndalus. També s'ha de dir que la comunitat cristiana es va integrar dins de la nova societat sense conformar-se una societat partida o enfrontada, però amb una situació jurídica i fiscal especial -pitjor que la pròpia de la comunitat musulmana-.

Al-Àndalus no va ser sols un estat islàmic, sinó també una nova economia, formes de vida, cultura i fins i tot, una nova manera de concebre el mateix islam. Abastà

una població diversa, categoritzada religiosament entre andalusins musulmans, jueus i cristians, i tots tres conservaren les seues tradicions i ritus, alhora que s'influenciaven mútuament.

Hem de tindre en compte que la formació d'aquest estat es produeix amb un islam jove, on tot i establir-hi normes en tots els àmbits de la vida -com és ara la vestimenta o el menjar-, no hi havia una marcada tradició festiva. El buit en aquest àmbit se suplia amb la permissibilitat de les festes i costums dels territoris conquerits, raó per la qual podem veure certa continuïtat cultural fins avui en dia en alguns territoris, com per exemple ocorre amb Pèrsia. Així i tot, la nova religió

devia tindre dates simbòliques i rituals, marcant com a festes més importants en l'islam medieval, que encara en són avui en dia, la festa del final del dejuni del Ramadà -'Īd al-Fiṭr- i la Pasqua del Sacrifici -'Īd al-Aḍḥà-.

Per tothom és conegut que el principal mes del calendari religiós musulmà es nomena Ramadà, on es commemora la primera revelació de l'Alcorà a Mahoma. Per honrar-lo, els i les musulmanes es mantenien en dejú diari durant un cicle lunar sencer. Es tractava d'una commemoració amb perspectiva religiosa, cridant a la reflexió, oració i meditació. Arribat el final del mes, se celebrava una oració multitudinària, normalment a l'aire lliure, i es donava pas als actes de caràcter més festiu. En l'àmbit familiar era habitual cuinar especials banquetes i fer vida social festiva: mudar-se, passejar i socialitzar.

La segona gran fita commemo-

ra l'intent de sacrifici del profeta Abraham, narrat a l'antic testament. La Pasqua del Sacrifici era nomenada com "la festa gran", on cada família havia de sacrificar un corder en el seu honor. Igual que amb la festa anterior, s'acudia a una oració comunitària a l'exterior -a la muṣallā-. També es feia visita als difunts, s'adornaven les cases i les persones s'engalanaven per a festejar amb un gran dinar, música i danses.

Ara bé, aquestes grans celebracions eren exclusives de la població musulmana, i les podríem incloure dins de les festivitats socials, però a l'edat mitjana també se'n produïen de privades, amb caràcter restringit i sense dates fixes. Com era d'esperar, dins d'aquestes últimes, les tres religions celebraven els principals ritus de pas: naixement, entrada en la vida adulta, matrimoni i mort. Ja que eren considerades pràctiques íntimes, les destinaven a familiars i amics molt propers, escapaven a l'estricta con-

trol de les autoritats i cadascú els realitzava segons els preceptes de la seua religió.

Perdurabilitat de festes cristianes

El calendari festiu és una expressió més de la cultura i les formes de vida de les persones que el practiquen, per això, cada canvi social afecta d'alguna manera les festivitats. No solen ser canvis immediats, i moltes vegades no segueixen els ritmes socials, però tard o prompte acaben produint-se. És important tindre-ho present respecte a les festes andalusines, ja que les fonts ens donen testimoni de com van perdurar les festes preislàmiques a la Península. Com hem dit abans, l'islam del segle VIII -data de la conquesta- encara no havia desenvolupat un calendari festiu abundant, i les festivitats dels territoris conquerits es van mantindre. En conseqüència, a la península Ibèrica on les festivitats estaven arrelades al cristianisme, van continuar sent molt practica-des per la població autòctona.

El primer cas del qual volem parlar és el dia de la Nativitat de Jesús, anomenat al-Milād. Recordem que Jesús és considerat per a l'Islam un profeta més que divulgà la paraula de Déu, així doncs en àrab el nomenen com clàs ben Maryan. L'aniversari del seu naixement era una de les principals festes del poble andalusí, celebrant-la fidelment tant musulmans com cristians. Pel Milād es feien regals, grans dinars i era una data per ajuntar-se amb amics i familiars, fins i tot es realitzen ritus especials -com deixar una col baix del llit per a tindre fortuna, perquè l'any següent tindrien tants vestits com fulles tenia la col al sendemà-. Així ens dona testimoni el governador de Ceuta Abū al-Qāsim al-Azafī al segle XIII, cinc-cents anys després de la conquesta, en l'obra Kitāb al-Durr al-munazzam fī mawlid al-nabī al-muazzam.

No sols el dia de la nativitat, sinó també celebraven el primer dia de l'any cristià, sota el nom de Yannayr -gener-. Aquest és un exemple paradigmàtic de trans-

formació festiva perquè, per una banda, el calendari musulmà és lunar, per tant el nostre u de gener no coincideix amb el primer dia de l'any (1) per a ells. Per altra, era un moment important per a la doctrina cristiana perquè se celebra també el dia de la circumcisió de Jesús, set dies després del naixement del nadó, ara s'ha perdut el seu significat i culte, però la circumcisió és el ritu jueu pel qual la persona agafa identitat i se li dona el seu nom, una simbologia present en aquella època. A més a més, paral·lelament, la societat musulmana dugué la tradició del nou any persa, el nayrūz, però en compte de ser celebrat a l'equinocci de primavera -20 de març-, l'avançaren i es fusionà amb l'any nou cristià.

Al Yannayr es cuinaven pans dolços, de la mateixa tipologia que les fogasses, el tortell/ros-

cón de reis o les mones, es menjaven aliments més exquisits i també muntaven paradetes amb menjar al carrer, decorades i destinades a celebrar la festa amb el veïnat en societat. A més a més, el temps festiu s'iniciava la vespra, actualment Cap d'Any, amb la nomenada Laylat al-'aÿūz-nit de la vella- de tradició morisca, d'on es pensa que naix l'apel·latiu castellà de "Nochevieja".

Una tercera festa d'arrelament cristià que perdurà amb la conquesta va ser la Nit de Sant Joan, el qual també és considerat un profeta a l'Islam, dit Yahyà ben Zakariyyā. La cultura musulmana assimilà la celebració també persa de l'equinocci de tardor dita mahrayrān o mihrajān, però rebatejant-la com la Pasqua de 'Anşara i commemorant amb ella el naixement de Sant Joan i l'episodi bíblic del sacrifici d'Abraham. De manera quasi paral·lela

(1) Seguim el calendari gregorià, instaurat al segle XVI, però alhora basat en el julià, el que regia l'imperi romà que fou l'oficial per als regnes cristians fins al gregorià. Ambdós calendaris són solars.

es va produir la fixació, en la mateixa data, de la festivitat hebrea del Shavuot -festa de les setmanes-, donant com a resultat de tot el procés un dia de festa general on les tres cultures celebraven el solstici d'estiu: cristians amb Sant Joan, jueus amb el shavuot, i musulmans amb la'Anşara.

Les fonts ens narren com a la Còrdova califal d'Abd al-Rahmán III -segle X-, se celebrava amb carreres de cavalls, concursos i recitals de poesia, danses i festes de disfresses. També s'encenien xicotets focs baix les figueres, i es realitzaven altres ritus com regar les cases/portes, o deixar els vestits de les xiques fadrines estesos a la nit perquè amb la rosada trobaren nuvi.

Ara bé, les relacions no sempre van fluir cordialment, ja que la celebració musulmana de Nadal anà agafant fermes opositors entre la comunitat de pensadors i religiosos musulmans, coneguts com a ulamā. Encara més,

l'obra citada anteriorment, el Kitāb al-Durr al-munazzam, tenia com a objectiu erradicar aquesta festivitat, condemnant-la doctrinalment i fomentant en substitució la festa del naixement de Mahoma, anomenada Mawlid -15 de setembre-. S'ha de tenir en compte que la celebració del naixement de Mahoma no era una tradició arrelada, ja que sols la tenim documentada a l'orient musulmà a principis del mateix segle XIII, i que Nadal tingué continuïtat des d'època visigoda tant entre cristians com entre musulmans.

Aquest procés abasta pràcticament tot el període andalusí de la nostra ciutat. Així i tot, no obstant del fort arrelament, la investigació acadèmica i les proves documentals ens mostren que la celebració de Nadal dins de la comunitat musulmana va ser prompte desplaçada pel Mawlid. No passà el mateix amb la resta de festes esmentades -Nayruz, 'Anşara i Laylat al-cAÿüz-, perquè

van continuar entre la comunitat musulmana fins a l'expulsió dels moriscs en 1609. Curiosament, amb l'emigració forçada d'aquesta comunitat ibèrica, aquestes tradicions festives d'origen cristià s'exportaren al nord d'Àfrica.

"He vist [...] que gents de tota classe i apinyades multituds d'aquest el nostre temps es posaven d'acord d'un mode vergonyós per a exaltar el caràcter d'aquestes tres festes: el milad, el yannayr i el mahrayan, que és l'ansara, i es comprometien de manera indigna a celebrar-les i a fer els preparatius per a quan arribaren, vigilant amb zel les dates de la seva celebració i plens de goig davant la seva vinguda [...]"(Kitāb al-Durr al-munazzam.

Traducció original en de la Granja, 1969: 38) "Una altra innovació és que en terres de Al-Àndalus (ard al-Àndalus) acostumen les gents a comprar dolços per a la nit del 27 de ramadà i a celebrar [...] yannayr, comprant fruites, com [fan] els cristians [...], i celebrar la 'ansara i el dijous d'abril, comprant almojàbanas (altnuyabhanát) i bunyols (al-isfany), que són delícies innovades." (Kitāb al-ḥawādiṭ wa-l-bidac, de Abū Bakr Muḥammad al-Ṭurṭūšī, traducció original en Traducció original en de la Granja, 1970: 122)

A tall de conclusió

Abans de finalitzar, voldríem mencionar certes idees. Abans de tot, no podem extrapolar lite-

ralment aquests esdeveniments a la nostra ciutat, més encara quan els historiadors i historiadores accepten la hipòtesi que Saetabis va ser una de les ciutats conquerides per les armes, no per pacte. En addició, les fonts posteriors ens mostren un fort contingent demogràfic berber a la zona que ocuparia, com a mínim, els alts nivells socials. Per tant, podem pensar en una probable substitució de la població hispanoromana, deixant més difícil la perdurabilitat dels antics costums hispanoromans.

Aleshores, per a què serveix tot açò?

Independentment de si aquestes celebracions implicara a Xàtiva o

no, tenim davant un exemple de la força festiva per unir societats i persones, de la perdurabilitat cultural de les festes, i dels intents dels sectors poderosos per controlar-les.

El primer dels factors el percebem amb la celebració conjunta de Nadal per part de dues religions políticament enfrontades, agafant-la com un espai comú de pau i respecte. Però també ho veiem amb la unificació de tradicions en el cas de la Nit de Sant Joan, on les similituds culturals i les ganes de celebració es va imposar als antics costums per a compartir, cadascú a la seua manera, una mateixa jornada festiva.

Quant al segon, hem sigut testimonis de la duresa cultural de les festivitats a les societats, malgrat patir-ne canvis ràpids i violents. Així doncs, la conquesta musulmana i la implantació d'un estat islàmic no va poder erradicar les celebracions anteriors de la població hispanoromana. Més encara, no sols van perdurar dins de la cultura conquerida, sinó també es van transmetre a la població conqueridora.

En últim lloc, la posició dels sectors alts de la comunitat religiosa musulmana ens dona exemple de com les autoritats han intentat controlar el calendari i vida

festiva. De tal manera que es reconeixia la potència social i simbòlica de les commemoracions i festes, el seu potent arrelament a la societat i la seua utilitat per transmetre idees, com hem vist amb l'obra d'al-Azafi.

Comptat i debatut, esperem veure com la lectura d'aquestes pàgines pot ajudar la ciutadania a reconèixer la vàlua de conservar, fomentar i conèixer la vida festiva tradicional. En concret, la nostra festa pot servir de ferramenta d'unió social o catalitzador cultural, una peça importantíssima de la nostra societat que s'ha de mantindre viva i arrelada.

BIBLIOGRAFIA DE CONSULTA

- Granja, de la, Fernando. "Fiestas cristianas en al-Andalus. (Materiales para su estudio). I: Al-Durr al-munazzam de al-Azafi" en Al-Andalus, Tom 34, N.º 1, (Gener 1969): 1-53.
- Granja, de la, Fernando. "Fiestas cristianas en al Andalus (Materiales para su estudio). II: Textos de Turtui, el cadí Iyad y Wanarisi" en Al-Andalus, Tom 35, N.º 1, (Gener 1970): 119-142.
- Fierro, Maribel. "Prácticas y creencias religiosas" en Al-Qantara, Tom 13, N.º 2, (Gener 1992): 463-474.
- Carabaza Bravo, Julia María. "Panorama general de las fiestas interreligiosas privadas y públicas celebradas en al-Andalus" en Revista RIVAR, vol. 8, nº 24 (Setembre 2024): 247-263.
- Navarro, David. "Fiestas religiosas andalusies: interculturalidad e hibridismo confesional en el Diwan de Ibn Quzman" en eHumanista, nº 27 (2014): 466-478.
- Brisset Martín, Demetrio E. "Las fiestas de la Granada musulmana. Análisis de las fiestas de Granada" en Gazeta de Antropologia, nº 5 (Juny 1987).

Algaravia [alyaravía]

Del ár.hisp. al'arabíyya, y este del ár clás. 'arabiyyah.

1. f. Cridassa confusa.
2. f. Llengua atropellada o inintel·ligible.
3. f. [ant.] LING. Llengua aràbiga.
- 4. f. Embolic, embull.**

Entrevista a Marc Hervás

**MEMBRE JUNTA EXECUTIVA
Falla Molina Claret**

Així, els seus pares van decidir que l'apuntarien a la Molina, que estava prop de casa de la seua iaia i a més a més a la qual pertanyien els seus amics. I des d'eixe moment la comissió Falla Molina Claret ha sigut la seua comissió i de la qual l'any passat es va posar al capdavant junt amb Aitor Cucarella i Sergio Osma.

***La junta la vàreu formar tres persones: Aitor, Sergio i tu, si-
guent els tres prou joves. A tu
personalment, que et va moti-
var a formar part d'una junta
gestora amb només 24 anys?***

Malgrat no vindre d'una família amb gran tradició fallera, Marc sempre ha estat connectat amb el món faller gràcies als seus cosins menuts, els quals han sigut d'altra falla des que van nàixer. És aquesta connexió la que va fer que en un moment decidira que ell també volia ser faller, encara que no tenia preferència per cap comissió de Xàtiva.

La veritat que va ser més una conseqüència que altra cosa. El president que hi havia es deixava el càrrec sense ningú que agafara el relleu. A açò, es va unir el fet que sempre hem sigut un grup de joves prou participatiu i que la gent més veterana també ens va animar. I tot açò sumat al fet que ja teníem ganes, va fer que ens decidirem a formar la junta gestora.

Quan vàreu formar la junta, quin pensàveu que seria el major repte que anàveu a tindre? I que va ser el més difícil d'aquesta experiència?

Al final érem joves que no teníem pràcticament ni idea, ens va tocar anar fent sobre la marxa i corregir els errors. Per sort, tenim a gent darrere que sempre ens ha anat aconsellant. Però el repte era dur la falla en general, perquè porta molta feina que la gent no veu o no sap que està ahí i fins què no estas dins no saps ni que existía, així que no podria dir-te un repte en particular perquè van ser tots.

I ara que ja ha passat, com valoraries el vostre primer any? I sobretot, per què heu decidit repetir?

Els tres creguem que l'any ha sigut molt positiu, i prova d'això ha sigut la quantitat de gent nova que s'ha apuntat a la falla. A dia de hui serem unes dos-centes persones aproximadament. Així

que estem molt contents respecte a l'any passat. Sí que és veritat que hem de millorar per a no cometre errors que vam fer, però crec que anem en bona línia. La raó per la que vàrem decidir continuar va ser perquè l'any passat ens va agradar i creiem que hem de donar-li continuïtat, i sobretot i el més important, la gent ens ha recolzat.

I relacionat amb l'últim, amb el recolzament de la gent, quines opinions vàreu tindre dins de la vostra comissió quan vos vàreu presentar? Ja no només de qui vos varen animar a presentar-vos, si no de tots.

A veure, realment va ser gran part de la comissió qui ens es va animar, no va ser sols un grup reduït de persones. I clar, ens vam sentir recolzats per tota la comissió. Supose que també entenc que perquè era el primer any, i és més complicat, però sí, prou recolzats per tota la comissió.

I per part de les altres comissions? Vau contar amb l'ajuda d'altres presidents, presidentes o membres de juntes amb més experiència?

Si, l'any passat el presidents, presidentes i membres de les juntes gestores vam fer molta pinya i si teníem algú dubte o algú problema semblant als que ja havien tingut, era molt fàcil poder conversar i veure diferents opinions. Rebre ajuda dels que més experiència tenen.

Malgrat de tota eixa ajuda, tant interna com externa que heu tingut, va haver-hi algun moment en el qual vau pensar: qui em mana ficar-me ací?

Dia sí i dia també. Al final, dur una falla és una maratón. No és una cosa que es faça sols els divendres quan baixem a sopar al casal, sinó que es una feina que fas debades i és a totes hores. En qualsevol moment ens pot tocar baixar a la falla perquè hi ha un

proveïdor, o qualsevol cosa per l'estil. Així que pràcticament totes les setmanes hem tingut eixe pensament. Però després arriben falles, dia de l'entrega de premis, i quan acaba l'entrega i ixes de l'ajuntament i et veus a tota la teua comissió donant-te suport, els veus a tots disfrutar i que vinguen i et diguen que s'ho estan passant molt bé, és molt gratificant.

Ja has nomenat l'entrega de premis, a part d'aquest va haver un altre moment durant l'exercici anterior que fera que tots els mals de caps pagaren la pena? Eixe moment que et fa dir: només per açò repetiria més voltes l'experiència.

Pense que més què un acte com a tal, era la satisfacció de la gent; veure que la gent estava disfrutant del que has fet durant tot l'any; que tota la feina i mal de caps, han pagat la pena perquè la gent així t'ho feia veure. I al final crec que és això. Sí que és de veres

que tot els mals de cap que ens mengem és perquè volem, però a tots ens agrada que quan fem alguna cosa bé ens ho diguen i això hui en dia és complicat, així que quan la gent venia i ens deia que els agradava molt com havíem deixat el casal d'arreglat, que la música els agradava, que mil històries que normalment són sempre pegues... Doncs que et diguen totes eixes coses és molt gratificant. I si em tinguera que quedar amb moments exactes com bé diu la pregunta, seria el moment d'acabar, el moment de després de l'entrega i el dia de la cremà i veure a tota la gent unida i disfrutant.

Per finalitzar, per el què has dit valores positivament el vostre primer any, quin consell donaries a altres persones que s'estan plantejant posar-se al capdavant d'una comissió?

Sí, la veritat que valore l'experiència de manera molt positiva, encara que econòmicament no

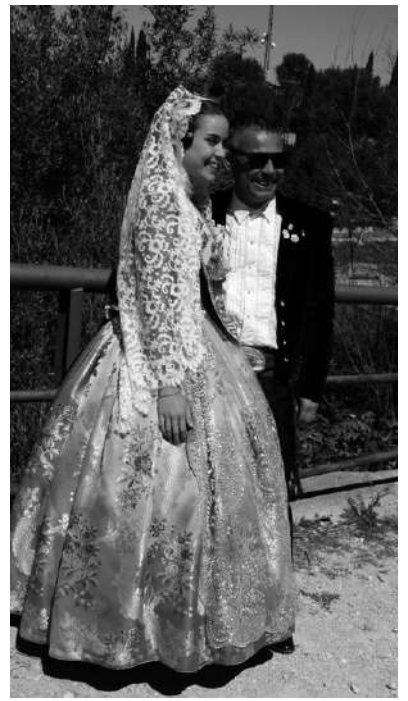
haja sigut massa bo, per la resta sí que ho valore positivament i la gent també ens ha donat el seu suport. Sincerament, pense que si alguna persona s'està plantejant agafar una comissió fallera, dir-li que és una responsabilitat molt gran i sobretot un gran honor. Que la gent de la teua comissió confie en tu el futur d'esta és un gran honor. Com a consell que escolte a la gent veterana que ja ha dut la comissió, encara que siguin altres temps o ho hagen fet de manera diferent a lo que tu tens pensat. Ells ja tenen l'experiència i a partir d'eixa base es pot començar a fer coses noves. També és important no fer neteja completa de la junta executiva, no es necessari canviar-ho tot i més quan hi ha moltes coses i molts problemes a tractar, si tota la gent és nova no van a saber fer-ho i costarà molt més. Finalment que trie a gent compromesa amb el què dur endavant una falla comporta i si són pocs millor, perquè a l'hora de gestionar i fer reunions és més senzill i efectiu.

UN ANY EN
IMATGES

**ELS NOSTRES
COL·LABORADORS**

PRECINTO

CINTAS ADHESIVAS - FILM ESTIRABLE - ETIQUETAS

Fabricación y venta de cinta adhesiva

Cinta adhesiva de embalaje [anónima e impresa]

Etiquetas adhesivas

Etiquetas adhesivas [anónimas e impresas]

Pol. Ind. Pla de la Mezquita,
10 y 11.
Apartado de correos 61.
46800 Xàtiva
Tel. 96 227 0707
Fax. 96 227 32 39
precinta@precinta.es
www.precinta.es

Film estirable [manual y automático]

MARTA FUENTES BONO

GRADUADO SOCIAL
LABORAL · FISCAL · SEGUROS

C/. Carlos Sarthou, 10-1º-Pta.1
Tel.:96 228 08 64 - Fax: 96 227 59 11 - Móvil 670 037 179
46800 XÀTIVA (Valencia)
aseoriamfb@gmail.com

C/ Santos, 1 - 46800 Xàtiva
(Valencia)
Tel. 962 287 130 - Mvl 601 042 013
farmaciacarlosjovellar@gmail.com

24 HORAS

Blue RADIO CHELLA 90.2

B80 RADIO 99.5 FM

DIRECTO TOPHITS BLUE 80 T. POP

4 CANALES

- *BLUE RADIO ON LINE
- *BLUE 80 ON LINE
- *TOP HITS - EXITOS
- * "Ñ" - SOLO EN ESPAÑOL

Carralero

CLÍNICA DENTAL AVANZADA

ACUARIA
WELLNESS & SPA

NUEVOS
ESPACIOS

NUEVAS EMOCIONES

SK SPAZIO
KIDS

Tel.: 96 227 13 75 662 663 002

C/ Reina, nº 50 - bajo - Xàtiva - dentalcarralero.com - davidcarralero.com

XÀTIVA:

Ausiàs March, 11
Tel. 96 227 61 12

CARCAIXENT:

C/. Alacant, 1
Tel. 96 107 68 96

ALZIRA:

Avd. Sants Patrons, 13
Tel. 96 201 88 98

GRAO DE GANDIA:

Mare de Déu
de la Blanqueta, 3
Tel. 960 230 942

GANDIA:

Paseo Germanías, 76
Tel. 960 094 371

República Argentina, 15
Tel. 96 228 06 18

C/ Benissuai, 18
Tel. 961 045 640

*C*arnes

Carmen Alba

Elaboración propia

Casa Tambor

*M^a. Carmen Revert Alba
Eva Revert Alba*

Taquígrafo Martí, 20
Tel. 96 227 01 94
46800 Xàtiva (València)

SERVICIO A DOMICILIO

euforia

snack & restaurante

Para todos tus eventos, Euforia

Almuerzos populares • Menú diario
Celebraciones, etc.

RONDA SEQUIA DE LA VILA, S/N (Ciutat de l'Esport) 46800 XÀTIVA (Valencia)
TELÉFONO: 678 296 644

*CAJAS FUERTES, BUZONES, CHIMENEAS, BRICOLAJE, HERRAJES,
SE DUPLICAN MANDOS A DISTANCIA*

Abú Massaifa, 21 Tel./ Fax .96 225 90 58 - 46800 xàtiva.

SETAUTO XÀTIVA, S.L.

Polígono Ind. C
C/. Braçal del Roncador, 4
46800 XÀTIVA (València)
Tel./Fax: 96 228 18 63
Móvil: 670 292 480
xativasetauto@gmail.com

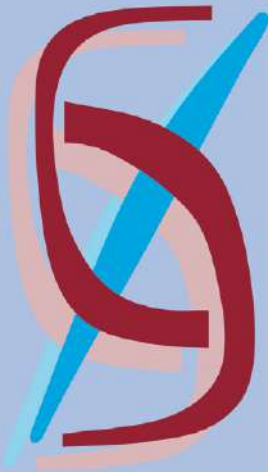
Gestoria - Asesoría

Macías

**ASESORÍA CONTABLE • FISCAL • LABORAL
SEGUROS GENERALES Y AUTOMÓVILES**

Rep. Argentina Pasaje ("EL LLEÓ")
Apartado 67 - Tél. 96 228 70 32 - FAX 96 228 73 75
46800 XÀTIVA (València)

www.gestoriamacias.com • Email: gestoria@gestoriamacias.com

diesan

Instal·lacions elèctriques Diesan s.l.

Font Alta, n.º 8 • 46800 Xàtiva (València)

Tel. - 607 15 15 59 607 15 15 89

Tel. 96 228 42 46

diesanxativa@gmail.com

LABORATORIO DENTAL **GARCÍA AYORA**

DISEÑO
CAD-CAM

**Laboratorio dental
García Ayora S.L.**

C/ Portal de la Granja, nº 2 bajo
46800 XÀTIVA (Valencia)

Tel. 96 071 70 89 · ☎ 654 477 917

**Tu tranquilidad,
la nuestra.**

96 227 43 72

www.segurosvipe.com

hola@segurosvipe.com

Republica Argentina, 17-1-1 Xàtiva

- Desde 1940 -

10anys

**PAPER
PLEGAT**

INDÚSTRIA GRÀFICA-IMPREMTA

Pol. Industrial La Vila. C/ La Vall d'Albaida, 3. 46819 **Novetlè**. Telèfon **96 228 01 27**
www.paperplegat.com · pedidos@paperplegat.com

Paratge Can Cutut s/n
08430 La Roca del vallès
Barcelona
Mail: info@arspirotecnia.com
Telèfon: 93 861 19 40
Fax: 93 879 26 02

InmoCaysa inmobiliaria

- EXTINTORES DE POLVO
- CO2
- HÍDRICOS
- DETECCIÓN Y EXTINCIÓN AUTOMÁTICA
- RED DE AGUA CONTRA INCENDIOS, BIES
- ESTUDIOS Y PROYECTOS DE INGENIERÍA

Pol. Industrial E, 15- bajo • 46800 Xàtiva (Valencia)
Tel. 96 227 77 73 • 619 475 083
info@extinxat.com • www.extinxat.com

Restaurant

Ca Conxa

Aprosseria Braderia

Cafeteria Restaurante Ca Conxa
Plaza la Bassa, 10
46800 XÀTIVA
Tel. 96 227 33 44
Mòvil 699 343 445

Reservas
630 966 886

Portal del Lleo, 10
46800 Xativa

Portal Ca Conxa

Restaurant

Taller Serrano

Reparació General de l'Automòbil Multimarca

C/ Pintor Perales, 5
46800 Xàtiva

Tel.: 96 228 22 63
Mòbil: 607 82 82 87
tallerserranosc@gmail.com

REPARACIÓN GENERAL DE VEHÍCULOS

Prolongación Juan Moreno, 122
Tel. y Fax 96 223 52 08
46600 MANUEL (València)

Conecta

SERVICIOS INFORMÁTICOS Y TELEFONÍA

INFORMÁTICA

TECNOLOGÍA

REPARACIÓN

CONECTIVIDAD

Somos tu operador de internet, móvil y fijo

air conect en Xàtiva

Tel. 96 301 84 41

Avda. País Valencià, 1 • 46800 Xàtiva (Valencia)
alexmontaner@conecta.click • www.conecta.click

Pensa en un acte important...
de segur que l'has d'acompanyar amb flors.

José

flors i decoració

Carrer Trobat, 7
Teléf. 96 228 17 53
46800 XÀTIVA

Mòbils
690 267 245
687 401 244

Bones Falles

 LA TENDA DE
L'ESTUDIANT

Girones

Talleres y Gruas

Polígono Industrial C. Parcela nº 13

46800 XÀTIVA (València)

Tel. 96 227 36 29

info@talleresgirones.com

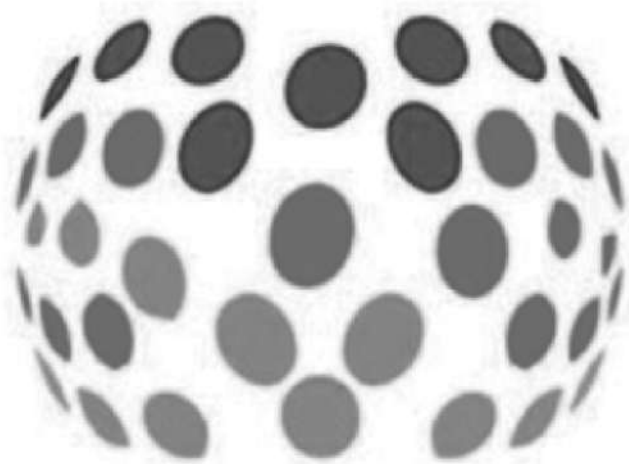
Pizzeria LUIGI

**En Xàtiva desde 1992
Pizzas al horno de leña**

☎ 96 227 45 94 ✉ info@pizzerialuigi.es

Descárgate la carta en www.pizzerialuigi.es

Xtradio

LA RADIO COMARCAL INDEPENDENT

**Tu emisora
local en
La Costera**

**107.9 FM
www.xtradio.es**

Laura Serra
clínica veterinària

C/Ausiàs March, nº 2 - 46800 Xàtiva

Tel. 600 370 941 / 96 204 77 27

facebook.com/veterinarialauraserra

RECREATIVOS SÆTABIS

Acadèmic Maravall, 9 y 11 • 46800 Xàtiva
Teléfonos: 96 227 52 03 - 04 - 05 • Móvil: 665 970 562

recreativossaetabis.com

Mercedes Montagud
Segle XVIII
Indumentària valenciana i comunió
Sant Francesc, 21 - Tel. 96 228 11 79 - 46800 Xàtiva

Loteria La DIOSA FORTUNA

www.ladiosafortuna.com

Administración Loterías Nº 3
Pasaje del León, 4 - 46800 XÀTIVA (Valencia)
Tel. 96 227 35 97 - info@ladiosafortuna.com

ESTUDIO

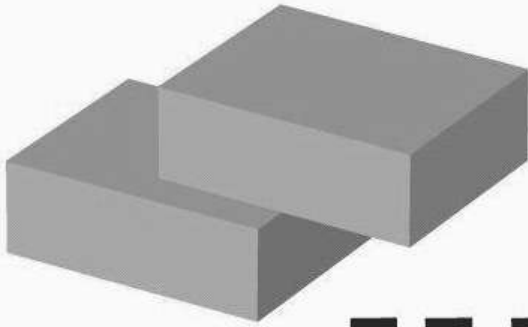
FEDERICO

FOTO & VIDEO

c/ montcada, 20
Xàtiva - Valencia

www.estudiofederico.es
Tel. 962 276 643
info@estudiofederico.es

CONSTRUCCIONES

JUANLU

605.99.53.80

JOYERIAS

Pérez Micó

Hijos de Juan Martínez Pérez

RAYMOND WEIL
GENEVE

C/Carlos Sarthou, 1

Tel. 962 27 47 32

46800 XATIVA (Valencia)

Pescados Castro Borrás

VENTA PESCADOS Y MARISCOS

Carretera de Simat s/n. - 46800 Xativa (Valencia)

Tel: 96 227 57 57 Fax: 96 228 15 40

Pl. País Valencià, 3 bajo - 46800 XÀTIVA
Tels. 96 228 35 52 / 675 995 402

info@tongas.es / www.tongas.es
www.valenciaproperty.com

RENT-UP

SERVICIOS INMOBILIARIOS

Calle La Reina 40 - Bajo
46800 XÀTIVA (Valencia)

960 888 154

676 99 84 02

info@rentup.es

www.rentup.es

ASESORAMOS
CREAMOS
MANTENEMOS
ASEGURAMOS

TU
FUTURO

SANCHIS
asesores

ASESORÍA
SEGUROS
INMOBILIARIA
SERVICIOS
ABOGADOS
FINANCIEROS

Avda. Pintor Tarrasó, 62
46823 NAVARRÉS
96 22 66 437
assanchis@assanchis.com

Entra en nuestra web

www.assanchis.com

SEAT
MIFERAUTO

CUPRA
MIFERAUTO

Tu concesionario oficial SEAT y CUPRA en Pol. Ind. C, Ctra. Llosa de Ranes, s/n, Xàtiva.

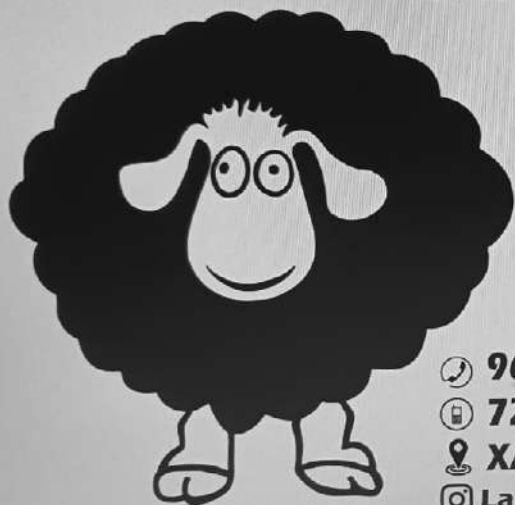
Visítanos y descubre toda la gama SEAT y CUPRA.

Tel.962287384

concesionarios.seat/miferauto

redcupra.es/miferauto

CAFETERÍA

☎ 960 203 028
☎ 722 603 625
📍 XÀTIVA
📷 La mala pecora

COL·LABORADOR ANÒNIM

le reparto

desde 1952

CARBONICASETABENSE

Ctra. De Simat, s/n.
Tel. 96 227 41 37
admon@carbonicasetabense.com
46800 Xàtiva (València)

Distribuidor oficial

CLÍNICA DE LA COSTERA

· REVISIONES MÉDICAS DE CONDUCTORES, USO DE ARMAS Y LICENCIA ANIMALES PELIGROSOS, EMBARCACIONES DE RECREO Y GRÚA TORRE.

· DEPILACIÓN LÁSER (Alejandrita - Candela)

· TRATAMIENTO LÁSER LIPOLÍTICO (Adelgazar)

C/ Cavaller Ximén de Tovia, 2 Bj.
(frente estación de RENFE)
46800 XÀTIVA (Valencia)

☎ 96 228 70 60

✉ administración@clinalacostera.com

- MEDICINA DE FAMILIA
- ENFERMERÍA (Análisis clínic
inyectables, curas, T.A, EC
- GINECOLOGÍA Y OBSTETRI
- CIRUGÍA GENERAL Y DIGES
- TRAUMATOLOGÍA
- ENDOCRINOLOGÍA
- PODOLOGÍA
- RAYOS X - RADIOLOGÍA GE
Y DENTAL
- PSICOLOGÍA (Niños y Adul
- SEXOLOGÍA Y TERAPIA DE
PAREJA
- FISIOTERAPIA Y REHABILIT
- MASAJES TERAPEUTICOS Y
DEPORTIVOS
- MEDICINA ESTÉTICA

Forn Sant Pere

especialitat en pa de llenya, mones i
cassoles d'**Arròs al Forn**

Plaça Sant Pere, 5
XÀTIVA 46800 (València)

Nina: 637 011 595
Forn: 96 227 75 59

Recambios *Colón*

Desde 1977

**Cada vez
MÁS CERCA DE TI**

www.recambioscolon.com

Recambios *Colón*
Desde 1977

 serc

FALLA PLAÇA
ESPANYOLETO